

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Ужгородський національний університет»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою ДВНЗ

«Ужгородський національний
університет»,

протокол № 8 від 29.08. 2016 р.

Голова Вченої ради, ректор

[Signature] В.І. Смоланка

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА

підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 03 Гуманітарні науки
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 035.038. Філологія. Слов'янські мови та
літератури (переклад включно), перша- чеська.
НАЗВА ОПП Чеська мова та література

Ужгород – 2016

Освітньо-професійна програма спеціальності 035.038. «Філологія. Слов'янські мови та літератури (переклад включно). Перша мова – чеська» підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти розроблена згідно з вимогами Закону України «Про вищу освіту».

Програма відповідає першому (бакалаврському) рівню вищої освіти та шостому кваліфікаційному рівню за Національною рамкою кваліфікації.

Розробники програми:

1. Пахомова Світлана Миколаївна, доктор філологічних наук, професор, завкафедри словацької філології ДВНЗ «Ужгородський національний університет»;

2. Юсип-Якимович Юлія Василівна, к.ф.н, доцент кафедри словацької філології ДВНЗ «Ужгородський національний університет»;

3. Петріца Наталія Миколаївна, к.ф.н, доцент кафедри словацької філології ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (керівник проектної групи);

4. Ліхтей Тетяна Василівна, к.ф.н, доцент кафедри словацької філології ДВНЗ «Ужгородський національний університет»;

5. Буднікова Леся Томашівна, к.ф.н, доцент кафедри словацької філології ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

1. ВСТУП

Метою освітньо-професійної програми є забезпечення оволодіння здобувачами першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти відповідно до шостого кваліфікаційного рівня Національної рамки кваліфікацій.

Освітньо-професійна програма використовується під час:

- ліцензування та акредитації освітньої програми, інспектування освітньо - наукової діяльності за спеціальністю;
- розроблення навчального плану, програм навчальних дисциплін;
- розроблення засобів діагностики якості вищої освіти;
- визначення змісту навчання в системі перепідготовки та підвищення кваліфікації.

Освітньо-професійна програма враховує вимоги Закону України «Про вищу освіту», Національної рамки кваліфікацій і встановлює:

- обсяг та термін навчання бакалаврів;
- загальні компетенції;
- професійні компетентності за спеціальністю;
- перелік та обсяг навчальних дисциплін для опанування компетентностей освітньої програми;

Освітньо-професійна програма використовується для:

- складання навчальних планів та робочих навчальних планів;
- формування індивідуальних планів здобувачів;
- формування програм навчальних дисциплін, практик, змісту індивідуальних завдань;
- визначення інформаційної бази для формування засобів діагностики;
- зовнішнього контролю якості підготовки фахівців.

Користувачі освітньо-професійної програми:

- здобувачі ступеня бакалавра, які навчаються в ДВНЗ «УжНУ»;
- викладачі ДВНЗ «УжНУ», які здійснюють підготовку бакалаврів зі спеціальності 035.038. «Філологія. Слов'янські мови та літератури (переклад включно). Перша мова – чеська»;
- Екзаменаційна комісія зі спеціальності;
- Приймальна комісія ДВНЗ «УжНУ».

Освітньо-професійна програма поширюється на кафедри ДВНЗ «УжНУ», що здійснюють підготовку фахівців ступеня бакалавр спеціальності 035.038. «Філологія. Слов'янські мови та літератури (переклад включно). Перша мова – чеська».

Нормативні посилання. Освітньо-професійна програма розроблена на основі таких нормативних документів:

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 // Відомості Верховної Ради. – 2014. – № 37, 38.
2. Національна рамка кваліфікацій. Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341.

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 26.04.2015 №266 «Перелік галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти».
4. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти. – К.: Ленвіт, 2006. – 35 с.
5. Сучасні підходи до побудови освітніх програм: Методичні матеріали / Укладачі: Холін Ю. В., Кравцов С. О., Маркова Т. О. – Харків, 2014. – 36 с.
6. Рашкевич Ю.М. Болонський процес та нова парадигма вищої освіти: Монографія /Ю.М. Рашкевич. – Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2014. – 168 с.
7. Розроблення освітніх програм. Методичні рекомендації / В. М. Захарченко, В. І. Луговий, Ю. М. Рашкевич, Ж. В. Таланова / За ред. В. Г. Кременя. – К.: ДП «НВЦ «Пріоритети», 2014. – 120 с.

2. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ.

Мета програми. Основною метою сучасної освіти за спеціальністю 035.038. «Філологія. Слов'янські мови та літератури (переклад включно). Перша мова – чеська» є підготувати фахівців з питань забезпечення в широкому плані навчання чеської мови та літератури, використання теоретичних знань і практичних вмінь у перекладацькій діяльності.

Основні сфери використання бакалавра філології – освітня, наукова, культурна та соціальна галузі: навчально-виховні дошкільні заклади, загальноосвітні школи I-III ступенів, ліцеї, гімназії, коледжі, спеціальні і вищі навчальні заклади усіх рівнів, громадські та дослідницькі установи різного рівня (на посадах лаборантів), професійно-технічні училища, а також музейні, архівні, видавничі, інформаційні (радіо, телебачення, преса), мистецькі, наукові та інші заклади, перекладацька діяльність.

Діяльність *бакалавра філології* передбачає знання загальних засад організаційної роботи у навчально-виховних закладах різного типу, адміністративних, наукових, громадських та інших установах.

Обсяг програми: 240 кредитів ЄКТС

Нормативний термін навчання – 3 роки і 10 місяців

Результати навчання (компетентності), якими має володіти здобувач вищої освіти.

Важливим елементом освітньо-професійної програми підготовки бакалавра філології є досягнення здобувачами першого рівня вищої освіти запланованих результатів навчання шляхом засвоєння відповідних модулів (навчальних дисциплін та практик).

Формулювання програмних результатів навчання здійснюється відповідно до ключових загальних та професійних (предметних) компетентностей.

Процес вивчення навчальних дисциплін спрямований на формування таких компетентностей:

ЗАГАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ (ЗК):

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу з метою виявлення проблем і вироблення рішень щодо їх усунення **(ЗК-1)**;
- здатність застосовувати знання на практиці **(ЗК-2)**;
- уміння працювати із сучасною комп'ютерною технікою **(ЗК-3)**;
- здатність до опанування новими знаннями та продовження професійного розвитку **(ЗК-4)**;
- уміння спілкуватися, включаючи усну та письмову комунікацію українською та принаймні однією з іноземних мов **(ЗК-5)**;
- уміння організувати власну діяльність та ефективно управляти часом **(ЗК-6)**;
- знання та розуміння з предметної галузі філології та перекладознавства **(ЗК-7)**;
- здатність до використання інформаційних і комунікаційних технологій у навчально-виховному процесі **(ЗК-8)**;
- набуття гнучкого мислення, відкритість до застосування філологічних знань та компетенцій у широкому діапазоні можливих місць роботи та повсякденному житті **(ЗК-9)**;
- здатність до перекладацької та науково-дослідної діяльності **(ЗК-10)**;
- навички планування та управління часом **(ЗК-11)**;
- уміння і здатність до прийняття рішень **(ЗК-12)**;
- дотримання етичних принципів, здатність цінувати різноманіття та мультикультурність **(ЗК-13)**;
- здатність до критичного мислення, навички обдумування **(ЗК-14)**.

ПРОФЕСІЙНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ (ПК):

- базові уявлення про специфіку чеської мови, розуміння особливостей її функціонування у сучасному світі **(ПК-1)**;
- володіння методами аналізу й структурування мовного матеріалу, навичками іншомовної комунікативної компетенції, її складовими (лінгвістичною, мовленнєвою, дискурсивною, функціональною, соціолінгвістичною, соціокультурною, лінгвокраїнознавчою) **(ПК-2)**;
- сучасні уявлення про принципи лінгвістичного та літературознавчого аналізу **(ПК-3)**;
- здатність застосовувати основні методи лінгвістичного та літературознавчого аналізу текстів у професійній навчально-науковій діяльності **(ПК-4)**;
- набуття знань, умінь і навичок усного й писемного спілкування чеською мовою, що ґрунтується на лінгвокультуротворчому принципі **(ПК-5)**;
- знання норм мовленнєвого етикету та вміння ними послуговуватися **(ПК-6)**;

- базові знання історії формування чеської мови, світової літератури і культури **(ПК-7)**;
- досконале володіння принципами орфографії й пунктуації чеської мови, знання історії їхнього становлення **(ПК-8)**;
- базові знання основних закономірностей історико-літературного процесу та етапів еволюції чеської літератури **(ПК-9)**;
- базові знання територіальної диференціації слов'янських мов, зв'язків сучасної чеської літературної мови з народними говорами та значення народної діалектної мови для збереження національної ідентичності слов'янського етносу, знання про співвідношення ареальних та інших варіантів національної мови у контексті базових знань з чеської лексикології **(ПК-10)**;
- знання фонетичної системи сучасної чеської мови, явищ історичного розвитку та сучасних фонетичних процесів **(ПК-11)**;
- сучасні уявлення про морфологічну систему чеської мови та історію її становлення **(ПК-12)**;
- знання основних дериваційних моделей сучасної чеської мови **(ПК-13)**;
- знання складу та організації лексичного й лексико-фразеологічного рівнів чеської мови **(ПК – 14)**;
- базові знання особливостей вживання фразеологічних одиниць сучасної чеської мови **(ПК – 15)**;
- знання основних синтаксичних принципів сучасної чеської мови, усвідомлення основних диференційних ознак структури речення **(ПК – 16)**;
- базові знання основ теоретико-методологічного апарату мовознавчого, літературознавчого, історико-культурного дослідження, наукових критеріїв в оцінці мовних, літературних, історичних, культурних явищ **(ПК – 17)**;
- здатність організувати роботу відповідно до вимог безпеки життєдіяльності й охорони праці **(ПК – 18)**;
- здатність до ділових комунікацій у професійній сфері, знання основ ділового спілкування, навички роботи в команді **(ПК – 19)**;
- володіння фундаментальними теоретичними та практичними знаннями в сфері викладацької діяльності **(ПК – 20)**;
- здатність вести дискусію, зокрема на матеріалі вивчення чеської мови та літератури **(ПК – 21)**;
- базові знання сучасних методик науково-дослідної та перекладацької роботи у галузі чеської мови та літератури **(ПК – 22)**.

Перелік нормативних модулів (навчальних дисциплін і практик) наведений у додатку 1.

Система атестації здобувачів вищої освіти

Атестація здобувачів першого рівня вищої освіти щодо встановлення фактичної відповідності рівня освітньої підготовки вимогам освітньої програми здійснюється Екзаменаційною комісією із зазначеної спеціальності після виконання студентами у повному обсязі навчального плану.

Атестація студентів, які навчалися за програмою підготовки бакалаврів здійснюється на підставі оцінки рівня знань, умінь та навичок випускників у формі складених усно державних іспитів з *Сучасної чеської мови, Історії чеської літератури* та захисту бакалаврської кваліфікаційної роботи з мовознавства або літературознавства (згідно зі спеціалізацією).

Програмні результати навчання

- Здатність продемонструвати знання та розуміння основного комплексу знань за навчальною програмою. Рівень знань цих основ повинен бути рівнем, необхідним для роботи в традиційних сферах застосування.
- Здатність демонструвати належний рівень володіння основними поняттями, концепціями і фактами сучасного мовознавства та літературознавства, вільно оперувати мовознавчим та літературознавчим матеріалом.
- Здатність розуміння основних функцій та законів розвитку мови як суспільного явища, структурно-системної організації мови, функціонального навантаження її одиниць, їх синтагматичні та парадигматичні відношення.
- Здатність демонструвати знання та розуміння розділів чеського мовознавства та літературознавства, знання внутрішньої структури і норм чеської мови та її історії.
- Здатність аналізувати мовні явища у їхньому взаємозв'язку і взаємозалежності.
- Знати основні напрями розвитку сучасної лінгвістичної науки, історію лінгвістичних вчень, актуальні проблеми сучасної богемістики.
- Глибоке опанування мовознавчою та літературознавчою термінологією, докладної обізнаності з джерелами наукової літератури, вміння добувати найрізноманітнішу інформацію самостійно.
- Знати основні тенденції розвитку літературного процесу, зміст естетичних теорій, методів, напрямів, стилів та жанрів.
- Спроможність аналізувати ідейно-художній зміст літературних творів і творчість письменників у контексті актуальних вимог сучасного літературознавства.
- Досконале володіння однією з іноземних мов, знання основ другої і третьої слов'янської, латинської та старослов'янської мов.

- Володіння методикою майстерного викладання чеської мови та чеської літератури в загальноосвітніх та середніх спеціальних школах, методикою виховної роботи, технологією організації творчої діяльності учнівського колективу.
- Здатність користуватися різними методами наукового дослідження мовного та літературного матеріалу.
- Вміння робити висновки на основі аналізу конкретних наукових досліджень, літературних творів, беручи до уваги різні наукові погляди та літературні і мовознавчі явища.
- Здатність використовувати в своїй діяльності сучасну наукову інформацію, бібліографію, комп'ютерні технології.
- Бути переконаним у їх соціальній доцільності й корисності своїх професійних знань, вміти компетентно застосовувати їх у своїй професійній діяльності.
- Здатність спілкуватися чеською мовою (з дотриманням усіх фонетичних, лексико-семантичних, стилістичних, граматичних норм) у різних ситуаціях професійного спілкування.
- Спроможність вести дискусію з актуальних філологічних проблем, спираючись на наукові досягнення мовознавства та літературознавства.
- Усвідомлення процесів інтерференції в мультилінгвальному просторі та здатність попереджати їх у власному мовленні.
- Використовувати досягнення сучасної лінгвістики для розв'язання мовних питань.
- Здійснювати письмовий переклад з чеської мови на українську текстів різного стилю як різновид комунікативної діяльності в процесі опосередкованої міжкулькурної комунікації.
- Спроможність здійснювати усний синхронний та послідовний переклади з чеської мови.
- Здатність на конкретному матеріалі аналізувати ефективність ведення міжкультурного спілкування та форм його організації.
- Вміння здійснювати процес усної та письмової комунікації у різних галузях господарства, освіти, науки і культури.

1. Перелік модулів (навчальних дисциплін і практик) циклу загальної підготовки

Шифр	Назва навчальної дисципліни	Кількість кредитів	Формування компетентностей		Очікувані результати
			Загальні	Предметні	
1. Нормативні навчальні дисципліни					
1.1. Цикл дисциплін гуманітарної та соціально-економічної підготовки					
ННД 1.1.01.	Історія та культура України	4	ЗК – 3; ЗК – 7;	ПК – 2; ПК – 8; ПК – 14;	Знання з предметної галузі включають: Типи цивілізації в давнину. Рання історія України. Геополітичне становище українських земель. Княжа доба. Київська держава. Місце Середньовіччя у всесвітньо-історичному процесі. Проблема становлення національних держав в Західній Європі. Галицько-Волинська держава. Європа на початку Нового часу і проблема формування цілісності європейської цивілізації. Україна за литовсько-польської і польсько-козацької доби. Доба козацько-гетьманської держави. XVIII ст. в європейській та північноамериканській історії. Основні тенденції розвитку всесвітньої історії XIX ст. Україна в складі Російської та Австро-Угорської імперії. Місце XX ст. у всесвітньо-історичному процесі. Шляхи розвитку України. Поняття і сутність культури. Періодизація розвитку української культури. Стародавня культура східних слов'ян. Київська Русь. Культурна ситуація періоду феодальної роздробленості. Козацтво як явище історії та культури. Духовні пошуки XIX століття. Особливості культурного розвитку Закарпаття. Культура як умова відродження нації в українській естетичній традиції кінця XIX - початку XX ст. Українська культура XX ст.

					<p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>основні епохи в історії людства та їх хронологію; витоки української нації та її місце у загальнолюдських процесах; суспільно-економічні, політичні, культурні процеси історичного розвитку українського народу; хронологію, етнологію, державотворчі, культурологічні, конфесійні принципи періодизації історичного розвитку України; історичні події; зародження та розвиток українського етносу, державності, національно-державного відродження, процеси побудови суверенної демократичної держави; основні пам'ятки давньої культури; особливості культурного розвитку різних культурно-історичних епох; основні тенденції в розвитку архітектури, образотворчого мистецтва, літератури, музики; основних діячів культури різних епох; сучасні тенденції в розвитку культури.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять:</p> <p>аналізувати історичні процеси, події, факти; брати участь у дискусіях на суспільно-історичні теми; формувати сучасну історико-політичну культуру, свою громадську позицію; користуватися категорійно-понятійним апаратом історичної науки, історичними джерелами та довідниковими матеріалами з історії України, всесвітньої історії; відрізнити пам'ятки різних епох; охарактеризувати різні культурно-історичні епохи; розповісти про діяльність основних діячів культури та мистецтва різних епох; охарактеризувати основні тенденції культурного розвитку Закарпаття.</p>
ННД 1.1.02.	Філософія	3	ЗК-2; ЗК-3; ЗК-7	ПК-3	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Філософія, її проблематика і функції. Загальна історія зарубіжних та вітчизняних філософських вчень. Основні форми і діалектика буття. Життєтворчість людського буття. Проблема свідомості в філософії. Шляхи і способи пізнавального освоєння світу. Методологія і методи наукового пізнання. Соціальна філософія. Закони розвитку і функціонування соціальних</p>

					<p>систем. Філософське поняття культури. Майбутнє людства і спрямованість людської історії.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>історичні типи філософії, основні парадигми філософствування; основні галузі філософського знання (онтологія, гносеологія, логіка філософська антропологія, етика, естетика, соціальна філософія тощо); основні форми буття і сутність діалектики; походження свідомості, форми і структура свідомості; шляхи пізнання світу, функціонування знання в сучасному інформаційному суспільстві, особливості взаємозв'язку науки, техніки з сучасними соціальними і етичними проблемами; форми суспільної свідомості, їх взаємозв'язок; умови формування особистості, її взаємозв'язок із суспільством; умови формування особистості, її свободи, відповідальності за збереження життя, природи, культури;</p> <p>До практичних умінь та навичок входять:</p> <p>обґрунтувати свою світоглядну та громадську позицію; застосовувати одержані знання при вирішенні професійних завдань, при розробці соціальних і екологічних проектів, організації міжлюдських відносин; науково аналізувати соціально значущі проблеми і процеси, факти і явища суспільного життя; розуміти і об'єктивно оцінювати досягнення культури, пояснювати феномен культури і цивілізації; володіти методологією і методами пізнання, творчої діяльності; здатність до діалогу як засобу вирішення соціальних і етичних проблем досягнення консенсусу.</p>
ННД 1.1.03.	Ділова українська мова	4	ЗК-3; ЗК-4; ЗК-7	ПК-11	<p>За умови успішного вивчення модуля студенти здатні:</p> <p>розпізнавати норми сучасної української літературної мови, відповідно до норм правильно висловлювати свою думку; застосовувати особливості усної і писемної форм мовлення у професійній діяльності; доречно поєднувати вербальні та невербальні засоби спілкування; демонструвати знання правил мовленнєвого етикету в різних етикетних комунікативних ситуаціях;</p>

					<p>послугуватися лексикографічними джерелами та іншою допоміжною додатковою літературою, необхідною для самостійного вдосконалення мовної культури; визначати типи документів за різними класифікаційними ознаками; складати і редагувати тексти документів, дотримуючись вимог культури писемного мовлення; аналізувати правничі терміни нормативно-правових актів з погляду їхньої доречності, відповідності правовим поняттям; демонструвати навички оперування фаховою термінологією, редагування, корегування та перекладу наукових текстів.</p>
ННД 1.1.04.	Іноземна мова	5	ЗК-2; ЗК-10	ПК-11	<p>Знання з предметної галузі включають: Зміст і структура курсу з іноземної мови. Цілі і завдання навчання. Фонетичний мінімум має забезпечувати правильне артикулювання звуків та відповідне інтонаційне оформлення речень. Граматичний мінімум охоплює ключові положення морфології та синтаксису й дозволяє правильно розуміти зміст оригінальних текстів з фаху. Лексичний мінімум на кінець курсу повинен складатися із 2800-3000 одиниць. Усна мова забезпечує навички спілкування, письмова – написання анотацій та реферату до наукової статті, особистих листів, простих ділових паперів тощо.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>програмний матеріал з усього комплексу фонетичних та лексико-граматичних правил; методику самостійної позааудиторної роботи над удосконаленням мови; граматичні вимоги щодо правильного оформлення ділового мовлення в усній та письмовій формах.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: вільно і правильно розмовляти однією з іноземних мов у різних ситуаціях, головним чином у ситуаціях професійного спілкування; читати та анотувати художні тексти; виступати з доповідями та повідомленнями з тематики своїх професійних інтересів; виконувати свої курсові та дипломні роботи, захищати їх іноземною мовою; вільно користуватися лексикою ділових паперів.</p>

ННД 1.1.05.	Фізичне виховання		ЗК – 2 ЗК – 6 ЗК – 11	ПК – 18	<p>Знання з предметної галузі включають: Фізичне виховання як навчальна дисципліна у вищій школі. Наукові основи фізичного виховання. Загартування. Масаж і самомасаж. Гігієнічні основи фізичного виховання і спорту. Особиста і громадська гігієна. Лікарський контроль і самоконтроль у процесі фізичного виховання. Нормування здорового способу життя. Основи фізичної підготовки та спортивного тренування. Професійна фізична підготовка. Екологічні основи фізичного виховання. Фізичне виховання як один із важливих засобів у ліквідації недоліків у стані здоров'я громадянина. Рухові дії. Навчання і вдосконалення. Основні засоби розвитку і вдосконалення фізичних та психічних якостей. Сила і швидкісно-силові здібності. Швидкість рухів. Витривалість. Координаційні здібності. Гнучкість. Професійно-фізична підготовка. Методичні знання, уміння і навички.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: фізичне виховання і спорт як засіб різнобічного розвитку особистості, підготовка до праці і громадської діяльності; фізичне виховання як складова частина способу життя; фізичне виховання у родині; загальні відомості про будову організму людини і вплив фізичних вправ на функціонування окремих органів та систем; рухова-активність і спортивне тренування як засіб підтримання високої працездатності; засоби оздоровлення, реабілітації, тілобудови і саморегуляції з урахуванням економічних, кліматичних та екологічних умов.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: біг на короткі дистанції з низького старту із максимальною швидкістю (80-100 м), безперервний біг у рівномірному темпі до 20 хвилин, пересування, на лижах, легкоатлетичні стрибки, подолання вертикальних і горизонтальних перешкод, човниковий біг; метання різних за вагою і формою снарядів з місця та розбігу, на дальність і в ціль; гімнастичні і акробатичні вправи, комбінації з декількох елементів, акробатичні комбінації, комплекси вправ з</p>
-------------	-------------------	--	-----------------------------	---------	--

					використанням тренажерних пристроїв, вправи з музичним супроводженням (аеробіка, шейпінг тощо); застосування в умовах гри основних техніко-тактичних дій однієї із спортивних ігор.
1.2. Дисципліни фундаментальної підготовки					
ННД 1.2.01.	Латинська мова	3	ЗК – 1 ЗК - 3 ЗК - 4 ЗК - 5 ЗК - 6 ЗК - 7	ПК - 1 ПК - 2 ПК - 3 ПК - 5 ПК - 10 ПК - 12	<p>Знання з предметної галузі включають: Предмет та завдання курсу. Фонетика, графіка, лексикологія, фразеологія, словотвір, морфологія, синтаксис латинської мови. Основи латинської метрики. Основи перекладу адаптованих та оригінальних текстів. Читання, переклад прозових та поетичних текстів римських авторів. Лексика та фразеологія латинського походження в російській мові та літературі. Наукова термінологія латинського походження. Лексикографічні джерела.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: фонетику, графіку, лексикологію, словотвір, морфологію, синтаксис латинської мови та основи латинської метрики; правила морфологічного аналізу та синтаксичного аналізу речень; наукову термінологію латинського походження; знати латинські фразеологізми та сентенції (близько ста одиниць); уривки з текстів римських авторів; основи перекладу латинських текстів російською мовою; лексикографічні джерела.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: вільно читати і писати латинською мовою; володіти граматичним і лексичним мінімумом; використовувати знання з латинської мови в галузі російського мовознавства та літературознавства; користуватися науковою термінологією латинського походження; виявляти лінгвальні та екстралінгвальні факти латинського походження, що мають місце у російській мові; доречно використовувати у мовленні латинські фразеологізми та сентенції; декламувати уривки з історично значущих текстів римських авторів.</p>

ННД 1.2.02.	Культурно-писемна пам'ятка Великої Моравії	4	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9	ПК-4 ПК-7 ПК-10 ПК-17	<p>Знання з предметної галузі включають: Виникнення старослов'янської писемності. Слов'янські азбуки. Характеристика кирилиці. Звукове та числове значення букв кирилиці. Діакритичні та розділові знаки. Звукова система старослов'янської мови, її відношення до праслов'янської. Найважливіші фонетичні процеси праслов'янської мови. Походження голосних Походження м'яких приголосних. Тенденція до висхідної звучності складів. Закон відкритого складу. Чергування голосних. Фонетичні зміни у старослов'янській мові X - XI ст. Граматичні категорії іменника та поділ на відмінювання за давніми основами. Особливості відмінювання іменників. Нові явища у відміні іменників. Розряди займенників за значенням, їх відмінювання. Іменні та займенникові прикметники, їх відмінювання. Ступені порівняння прикметників. Відмінювання числівників. Граматичні категорії дієслів та поділ їх на класи. Утворення та походження особових форм дієслова (дійсний, наказовий та умовний способи). Іменні форми дієслова. Утворення та відмінювання активних та пасивних дієприкметників. Інфінітив. Супін. Походження прислівників. Уживання прийменників та сполучників. Особливості синтаксису старослов'янської мови.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: знання історії виникнення старослов'янської писемності; особливостей кирилиці; особливості фонетичної структури старослов'янської мови та зміни в ній; походження голосних та приголосних старослов'янської мови; основні фонетичні зміни у праслов'янській мові; особливості відмінювання займенників, прикметників та числівників; поділ дієслів на дієвідміни; утворення форм дієслів (дійсний, наказовий та умовний спосіб); утворення та відмінювання активних та пасивних дієприкметників.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: вміння прочитати та перекласти уривки текстів; пояснити походження голосних у старослов'янській мові; пояснити походження м'яких</p>
-------------	--	---	----------------------	--------------------------------	---

				<p>значення слова, поняття лексико-семантичної системи, словниковий склад мови, лексико-семантичні категорії: полісемія, омонімія, синонімія, антонімія, гіперо-гіпонімія і лексична конверсія, історичні зміни словникового складу мови та їх причини, архаїзми, неологізми, запозичення; етимологія, поняття фразеології, класифікації фразеологізмів; лексикографія, типи словників; граматики: граматичне значення, граматичні категорії, предмет граматики, розділи граматики, основні одиниці граматичної будови мови, морфема і словоформа, поняття морфеми, види морфем, морфеміка, граматична форма слова, способи вираження граматичних значень. синтетичні та аналітичні способи вираження граматичних значень, їх історична змінність; поняття частин мови. критерії виділення частин мови і їх характеристика, частини мови в різних мовах; словосполучення і речення, їх різне визначення у східно- та західноєвропейській традиції, поняття словосполучення в українській та словацькій (чеській) граматиці, типи словосполучень, синтаксичні зв'язки слів, речення та його ознаки, актуальне членування речення, проблема походження мови, закономірності розвитку мов, специфіка розвитку різних рівнів мовної структури, розвиток і функціонування мов у різні історичні епохи, класифікація мов світу, генеалогічна класифікація, типологічна класифікація мов, ізолятивні, аглютинативні мови, інкорпоративні (полісинтетичні) та флективні мови.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять: характеризувати різні рівні мовної системи та відповідні мовні одиниці, вміти дати повну артикуляційну та акустичну характеристику звука, охарактеризувати комбінаторні та позиційні зміни звуків у потоці мовлення, практично користуватися фонетичною та фонематичною транскрипцією, розрізняти транскрипцію і транслітерацію, визначити граматичні значення та способи їх вираження в різних мовах світу, вміти зробити морфемний та словотвірний аналіз слова, охарактеризувати слово в семантичному, граматичному та функціональному аспектах, розрізнити лексичне значення і внутрішню структуру слова, визначити види синтаксичного зв'язку в реченні</p>
--	--	--	--	--

					та словосполученні, демонструвати різні підходи у східно- та західноєвропейському мовознавстві до визначення і інтерпретації синтаксичних явищ; вміння встановити належність мови до певної мовної сім'ї та групи.
ННД 1.2.04.	Вступ до літературознавства	4	ЗК-2 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-10 ПК-17	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>поняття про предмет і зміст літератури; специфіку художньої літератури; творчу лабораторія письменника; творчу історія твору; світогляд і творчість; літературний твір; зміст і форму твору; тему, ідею, проблему; поняття про пафос, види пафосу; поетику як науку на межі лінгвістики та літературознавства; загальні проблеми поетики; трактати з поетики; сюжет та композиція твору; сюжет і фабула, співвідношення; поетична мова; художня лексика; поетичні тропи; поетичний синтаксис; звукова організація поетичної мови; метрика; ритмічна організація вірша; рима; строфа; історія розвитку версифікації в різних країнах; антична (метрична), силабічна, силабо-тонічна системи віршування; фольклорне віршування; верлібр; історико-літературний процес; роди художньої літератури; проблема жанру; історична еволюція жанрів; проблема стилю; літературні напрями та течії.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>знання і розуміння основних літературознавчих термінів та понять; основних закономірностей історичного розвитку літератури; історію розвитку світового літературного процесу; класичні роботи з естетики, критики, філософії у літературознавчому аспекті; провідні літературознавчі школи і напрями; напрями, течії, методи, стилі літератури; жанрову систему різних родів літератури; характер зв'язку біографії письменника з його творчістю; методи дослідження літературного твору; пафос та його різновиди; методи семантичного аналізу тексту; стадії розвитку художніх стилів.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>вміння сприймати літературний твір як естетичне явище у нерозривній єдності форми і змісту; оцінювати національну своєрідність та загальнолюдську цінність літературних творів; аналізувати і оцінювати художній твір; виявляти естетичні та ідейні цінності твору; розрізняти сюжет</p>

					та фабулу художнього твору; аналізувати сюжет та композицію твору; розпізнавати віршовані розміри поетичного твору; бачити загальні закономірності розвитку літератури; порівнювати між собою різні літературні явища, стилі, манери; співвідносити стиль і творчий метод письменника, стиль і світогляд; самостійно досліджувати художній текст, застосовуючи різні методи літературознавчого аналізу.
ННД 1.2.05.	Основи славістики	4	ЗК-2 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-7 ПК-10 ПК-17	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Сучасні слов'янські народи, їх етнічна близькість, наукові та культурні центри. Слов'янські мови, їх генетична спорідненість та класифікація. Національні атласи слов'янських мов і загальнослов'янський лінгвістичний атлас. Праслов'янська мова, періодизація її історії. Найдавніша територія слов'ян та її подальші розширення. Діалектне членування праслов'янської мови. Зв'язки слов'ян із сусідніми народами за даними мови. Ономастика про давніх слов'ян. Відомості про слов'ян у античних та східних авторів. Археологічні дані про слов'ян. Матеріальна та духовна культура давніх слов'ян. Соціальна структура давньослов'янського суспільства. Виникнення слов'янської писемності. Найдавніші слов'янські рукописи. Історія слов'янської філології. Сучасний стан славістики, її актуальні завдання.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>Розуміти зміст терміну слов'янська філологія, розуміти його завдання та проблематику; розуміти обсяг понять “слов'янське мовознавство”, “слов'янська філологія” і “славістика”; знати коли і як виникла слов'янська філологія як наука, якою була її проблематика спочатку; найпоширеніші класифікації сучасних слов'янських мов; розуміти зміст терміна “праслов'янська мова”, чим відрізняється праслов'янська мова від старослов'янської в часі, просторі та функціях; знати основні теорії про прабатьківщину слов'ян; історію виникнення слов'янської писемності; найдавніші слов'янські рукописи; актуальні завдання сучасної славістики.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>Вміти назвати сучасні слов'янські народи й вказати, в яких країнах живе кожний з них; охарактеризувати кожну з сучасних слов'янських мов за такою схемою: а) у яких країнах вона поширена; б) скільки носіїв у неї; в) коли</p>

					<p>вперше зафіксована в писемній формі; г) який алфавіт використовує; д) які соціальні функції виконує; охарактеризувати кожну з сучасних слов'янських мов за такою схемою: а) коли вона виникла; б) яка її діалектна основа; в) хто був її засновником; довести генетичну спорідненість слов'янських мов; перерахувати способи і хронологію християнізації слов'янських народів; назвати східно-, західно- та південнослов'янські племена та показати їх територію на карті; назвати основні ознаки, давність, територію та етнічну приналежність таких археологічних культур, як лужицька, поморська, підкльошових поховань, пшеворська, зарубинецька, черняхівська; прокоментувати терміни “старослов'янська мова”, “староболгарська мова”, “церковнослов'янська мова”, “староцерковнослов'янська мова”, “давньослов'янська мова”, “мова найдавніших слов'янських пам'яток” і вказати на доцільність чи недоцільність використання кожного з них; охарактеризувати зв'язки давніх слов'ян із сусідніми народами на підставі мовних даних; назвати основні аргументи, які промовляють за ту чи іншу теорію слов'янської прабатьківщини.</p>
ННД 1.2.06.	Історія світової літератури	15	ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-10 ПК-17 ПК-20	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Історія світової літератури включає курси історії античної та зарубіжних літератур (Середньовіччя та Відродження, XVI-XVIII ст., зокрема класицизму та просвітництва, XIX ст., зокрема романтизм, реалізм, натуралізм, символізм, декаданс тощо, XX ст.). Антична література, мистецтво, філософія мали значний вплив на формування усєї подальшої духовної культури європейських народів. Курс історії зарубіжних літератур Середньовіччя – XX століття охоплює весь процес розвитку світових літератур людської цивілізації за вказаний період. Вивчення Середньовіччя як особливої доби в історії розвитку культури та літературного процесу. Відродження як доби могутнього культурного піднесення і формування нової гуманістичної ідеології, XVII століття з його новою концепцією світу і людини у його філософських теоріях та основних напрямках в мистецтві і літературі, XIX-XX ст. з їхнім багатогранням художніх методів і стилів. Особлива увага звернена на XX століття як новий історичний культурний етап в розвитку</p>

					<p>людства, на діалог "філософія та література" і втілення філософських тенденцій XIX-XX століття.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: особливості розвитку історико-літературного процесу в античній та світовій літературах періоду Середньовіччя – XX століття; своєрідність їх жанрових виявів, функціональність типових образів, що стали образами-символами, образами-моделями світової літератури пізніших часів.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: орієнтуватися в історико-літературному процесі певного періоду; аналізувати конкретні твори, виявляти його основні художні особливості; стильові та версифікаційні особливості.</p>
ННД 1.2.07.	Історія і культура Чехії	6		<p>ПК-3</p> <p>ПК-4</p> <p>ПК-7</p> <p>ПК-10</p> <p>ПК-17</p> <p>ПК-20</p>	<p>Знання з предметної галузі включають: Історія Чехії до початку X століття. Виникнення Великоморавської держави. Просвітницька діяльність Кирила та Мефодія. Становлення та розвиток Чеського королівства IX – XIV ст. Чеська корона за часів правління Карла IV. Гуситський рух. Занепад чеської державності (XV- перша половина XVII ст.). Чеські землі під владою Габсбургів. Повстання станів у 1620 році. Чеські землі в ранній новий час (друга пол. XVII - кінець XVIII ст.). Наслідки тридцятилітньої війни для чеських земель. Становище чеських земель у першій половині XVIII ст. Політика "освіченого абсолютизму" в Чехії. Національне відродження та спроби відновлення чеської державності (кінець XVIII - перша половина XIX ст.). Суспільно-економічний розвиток чеських земель. Революція 1848-1849 рр.. у Чехії. Чеські землі в період першої світової війни. Чехи на шляху до незалежності. Утворення та розвиток Чехословацької Республіки (1918-1929 рр.). Чехословаччина 30-х років та її окупація гітлерівською Німеччиною. Спроба побудови соціалізму в Чехословаччині (1945—1969 рр.). Чехословаччина: від авторитаризму до демократії (1970-90-ті роки). «Політика нормалізації» й розгортання громадського опозиційного руху. Чехословацька «ніжна революція». Початок суспільно-економічних</p>

					<p>перетворень у ЧСФР. «Оксамитовий розвід». Утворення незалежної Чеської Республіки та її сучасний розвиток.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: уміння аналізувати в хронологічному порядку ключові питання історії Чехії; історію чеського етносу, становлення чеської нації; історію чеської культури; історію чеського державотворення.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: давати цілісну та об'єктивну оцінку історичним процесам, що мали місце упродовж усього періоду існування чеського етносу та Чехії як держави; розглядати історію Чехії у контексті загальноєвропейських та світових тенденцій історичного розвитку.</p>
ННД 1.2.08.1.	Сучасна чеська літературна мова (базовий нормативний курс)	19	ЗК-10 ЗК-2 ЗК-4	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Загальні відомості про Чеську Республіку. Чеський алфавіт. Графіка. Звукова система чеської літературної мови. Довгі і короткі голосні. Наголос. Дієслово být у теперішньому часі. Особові займенники. Називний відмінок прикметників в однині. Дієслово mít. Інтонація. Дифтонги. Приголосні звуки. Асиміляція. Форми дієслів jít, jet у теперішньому часі. Вимова приголосних [l], [h], [g], [ž], [š], [č]. Форми дієслів žít, šít, číst у теперішньому часі. Прислівники на -e (-ě). Складотвірні [r], [l]. Приголосний [ř]. Дієприкметник минулого часу на -l. Гортанний вибух (ráz). Вимова прийменників přes, s. Вимова груп приголосних. Чергування голосних. Чергування приголосних і груп приголосних. Присвійні займенники в називному відмінку однини. Основний і побічний наголос. Вокалізація прийменників. Типи інтонації в чеських реченнях. Основні правила чеського правопису. Вимова і правопис слів іншомовного походження. Rodina. Můj pokoj. Dům a domácnost. Vzdělání. Škola. Univerzita. Vzhled a povaha člověka. Profese a zaměstnání. Pracovní den. Ve městě. Městská hromadná doprava. Na návštěvě. Mateřský jazyk. Volný čas. Prázdniny. Nádraží. V obchodě s potravinami. V supermarketu. Stravování. V restauraci. Roční doby a počasí. Služby. Pošta. Banka. Kultura. Divadlo a kino. Lékařská pomoc. Sport. Cestování. V hotelu. Praha jako kolébka českých dějin.</p>

Česká republika. Jak si balím kufr. O Čechovi (A.Jirásek). O Vánocích (J.Werich). Filologie klasická a moderní čili překlad, výklad a gramatika. Část 2.(J.Žák z knihy *Študáci a kantoři*). Na Radosti a v Oblažci (P.Eisner z knihy *Chrám i tvrz*). Normativní mluvnice (J.Jícha). Nikdo se nebude smát (M.Kundera). Na vlavtní uši aneb konečně kolektivismus (podle M.Vonkové). O Alelidech (K.Čapek). O naříkačích (K.Čapek). Na city jsou citoslovce (S.Čmejková). Májová kouzelnice (J.Škvorecký). Іменник. Прикметник. Займенник. Числівник. Дієслово. Прийменник. Сполучник. Частка. Прислівник. Вигук.

Когнітивні компетентності включають:

здатність використання лексичного матеріалу у монологічному та діалогічному мовленні; здатність до читання текстів мовою яка вивчається; здатність здобувати та аналізувати інформацію; здатність перекладати тексти з української мови на чеську мову і навпаки; здатність письмово викладати думки або письмово надавати різну інформацію з дотриманням граматичних, орфографічних і стилістичних норм; здатність усвідомлювати суть мовних явищ у поєднанні з іншою системою понять, через яку може сприйматися дійсність; здатність до порівняння явищ чеської мови з рідною мовою, їх аналіз; здатність працювати із словниками підручником, додатковою літературою тощо; здатність сприймати мовлення носіїв мови у формах монологу, діалогу, фонозапису та відеозапису у різних темпах мовлення (від повільного до швидкого); здатність до розуміння прочитаного.

До практичних вмінь та навичок входять:

Володіння розмовною мовою у формах монологу та діалогу; вміння чітко висловити свої думки, переконання, згоду чи незгоду у відповідь на отриману інформацію; вміння робити пояснення до плану або ідеї; вміння пояснити чи переказати сюжет фільму, книги, висловити своє ставлення; вміння аргументувати свою думку; вміння розуміти мовлення носія мови під час безпосереднього спілкування; вміння розуміти зміст текстів та повідомлень відповідно до тематики ситуативного спілкування; вміння письмово

					викладати думки з дотриманням граматичних, орфографічних і стилістичних норм.
ННД 1.2.08.2.	Сучасна чеська літературна мова (фонетика, фонологія)	6	ЗК-1 ЗК-2 ЗК-5 ЗК-8	ПК-2 ПК-4 ПК-5 ПК-11 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають: Fonetika jako jazykovědní disciplína. Předmět fonetiky, základní odborná literatura. Vztah mluvené a psané řeči. Disciplíny studující zvuk řeči: fonetika, fonologie, řečové technologie; jejich vztah. Základní segmenty zvukové podoby jazyka: hláska/fón, foném, sylaba, přízvukový takt, výpovědní (promluvový) úsek, výpověď. Mluvní orgány a jejich funkce. Mluvní orgány aktivní a pasivní. Artikulace základní (místo a způsob artikulace) a doplňková (sekundární). Rozdělení hlásek podle artikulace: vokál - aproximanta - sonora (likvida - nazála) - obstruent (vlastní/pravý/šumový konsonant). Samohlásky podle artikulace, samohlásky krátké a dlouhé, dvojhlásky. Psaní samohlásek (ú,ů,i,í, písmeno ě). Dlouhé samohlásky. Střídání dlouhých a krátkých samohlásek. Souhlásky. Rozdělení souhlásek podle účastí hlasivek, podle způsobu artikulace a podle místa artikulace. Psaní souhlásek. Přízvuk. Slovní přízvuk hlavní a vedlejší. Přízvukování předložek. Slova nepřízvučná - příklonná. Příklonky. Fonologie. Fonologický systém. Foném, identifikace fonému a fonologicky relevantních složek zvuku řeči. Fón × alofon; alofon základní - poziční (obligatorní n. fakultativní); ostatní varianty v realizaci fonémů (stylové, regionální, individuální apod.). Morfonologie. Fonologická opozice - vztahy fonémů v opozici. Korelace jako spec. typ vztahu fonémů. Fonologická alternace; morfoném. Spisovná výslovnost. Spisovná výslovnost jednotlivých hlásek. Délka samohlásek. Spisovná výslovnost skupení samohlásek, předložek zakončených na souhlásku před samohláskou, znělých souhlásek před pauzou. Výslovnost souhláskových skupin. Výslovnost přejatých slov.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: pojem hlásky, fonemy; ortoepické normy; pojem transkripce, transliterace; pojem samohlásky, souhlásky, dvojhlásky; pojem neutralizace, alternace, asimilace, disimilace, introverze; pojem taktu, enklitiky, proklitiky, slabiky.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: správně vyslovovat slova; správně psát transkripce slova, textu; rozdělovat slova na slabiky; klasifikovat hlásky, fonemy.</p>

ННД 1.2.08.3.	Сучасна чеська літературна мова (словотвір)	6	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9	ПК-2 ПК-3 ПК-13 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають: Slovotvorba jako jazykovědná disciplína. Předmět její výzkumu. Slovotvorné pojmy. Základný slovotvorný vztah. Základní způsoby tvoření slov v češtině. Tvoření slov odvozováním (prefixace, sufixace, slovotvorný základ, slovní čeleď). Tvoření slov skládáním. Skracování slovních spojení. Skrátky a skrátková slova. Onomasiologická struktura slova. Slovotvorní motivace. Slovotvorní hnízda. Morfematická struktura slova. Pojem morf, morfem. Slovotvorné formanty. Slovotvorní a morfematická analýza slov. Slovotvorba základních slovních druhů. Tvoření substantiv, adjektiv, sloves.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: pojem struktura slova, morfém, morf; pojem slovotvorný základ; pojem slovotvorná kategorie; pojem slovotvorný význam; pojem slovotvorný formant; pojem onomaziologických kategorií.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: analizovat slovotvornou stavbu slov; analizovat morfematickou stavbu slov; klasifikovat morfemy češtiny; správně tvořit substantiva, adjektiva slovesa, číslovky, příslovce.</p>
ННД 1.2.08.4.	Сучасна чеська літературна мова (лексикологія)	6	ЗК-1 ЗК-4 ЗК-14	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-14	<p>Знання з предметної галузі включають: Předmět lexikologie a její členění na disciplíny. Lexikální rovina jazyka. Slovo jako základní jednotka lexikologie. Lexikální jednotky. Význam lexikálních jednotek. Plnovýznamová a neplovýznamová slova (slovní druhy). Lexikální význam a jeho konstituování. Významové vztáhy mezi slovy. Paradigmatické významové vztáhy (synonymie, hyperonymie-hyponymie, opozitnost). Syntagmatické významové vztáhy (polisémie, homonymie). Slovní zásoba češtiny. Vrstvy v slovní zásobě: slovní zásoba celonárodní, slovní zásoba teritoriálně a sociálně vymezená, slovní zásoba vymezená časovou platností, příznakem expresivností, slovní zásoba vymezená funkčněstylovou příslušností. Změny slovní zásoby: tvoření nových slov, významové změny slov, vznik ustálených slovních spojení, přejímání slov, zánik slov. Některé tendence v současní slovní zásobě češtiny. Lexikografie. Druhy slovníků. Jména vlastní.</p>

					<p>Когнітивні компетентності включають: pojmy lexikální rovina, lexem, semem; pojem lexikální jednotka, význam lexikálních jednotek; významové vztáhy mezi slovy: paradigmatické a syntagmatické; vrstvy v slovní zásobě současného českého jazyka; změny slovní zásoby češtiny; pojem a předmět lexikografie; druhy slovíků.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: rozlišovat lexikální, morfologická, fonetická homonyma; rozlišovat pojmová, expresivní, stylistická synonyma; diferencovat semantická, lexikální, gramatická a stylistická antonyma; charakterizovat slovní zásobu podle původu.</p>
ННД 1.2.08.5.	Сучасна чеська літературна мова (морфологія)	11	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9	ПК-2 ПК-4 ПК-8 ПК-12	<p>Знання з предметної галузі включають: Morfologie, její předmět, základní odborná literatura. Význam slova věcný a mluvnický. Slovní druhy. Význam a tvoření substantiv. Rod, číslo a pád podstatných jmen. Deklinace substantiv. Význam a tvoření přídavných jmen. Deklinace přídavných jmen. Stupňování adjektiv. Mluvnické významy a větná platnost přídavných jmen. Zájmena. Mluvnické významy zájmen. Deklinace zájmen. Význam a druhy číslovek. Deklinace číslovek. Význam a tvoření sloves. Mluvnické významy sloves: vid a rod. Slovesné tvary. Časování sloves. Význam, tvoření a stupňování příslovcí. Význam a užívání předložek. Spojky a částice. Citoslovce.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: pojem slovního druhu, gramatické kategorie, gramatického významu slova; specifika deklinace substantiv; deklinace přejatých slov; mluvnický význam, tvoření deklinace adjektiv; mluvnické významy a deklinace zájmen; druhy, deklinace číslovek; mluvnické významy sloves, slovesné tvary, časování sloves; význam, tvoření a stupňování příslovcí.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: správně skloňovat podstatná a přídavná jména; stupňovat adjektiva; správně tvořit, skloňovat posesivní adjektiva; správně tvořit vidové dvojice sloves; správně časovat slovesa; správně tvořit, skloňovat číslovky; správně používat předložky, částice, spojky.</p>

ННД 1.2.08.6.	Сучасна чеська літературна мова (синтаксис)	4	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-14	ПК-2 ПК-4 ПК-8 ПК-16	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Předmět skladby, základní odborná literatura, pojetí syntaktických výkladů. Charakteristika pojmů věta a výpověď. Věta jako syntaktické pole vztahů (vztahy významové, výrazové a transformační, prostředky pro jejich vyjádření). Predikace jako větotvorný a výpověďotvorný vztah s relevancí k textu. Druhy vět podle postoje mluvčího. Mluvnická stavba věty. Větné vztahy a větné členy. Věty podle členitosti. Zvláštnosti větného členění. Pořádek slov v češtině. Zvukové prostředky věty. Věta jednoducha. Základní větné členy. Rozvíjející větné členy. Vázby přechodníkové. Vázby s infinitivem. Pojem souvětí. Souvětí souřadné a podřadné. Složitě souvětí. Charakteristika pojmů věta hlavní, věta vedlejší, věta řídící, věta závislá. Parataxe, hypotaxe, koordinace, subordinace. Pojem nepravá věta vedlejší. Poměr mezi větami hlavními. Spojky a jejich funkce v souvětí. Druhy spojek a spojovacích výrazů. Volné spojení vět. Řeč přímá a nepřímá. Modalita výpovědi. Komunikační funkce výpovědi. Slovosled v současné češtině. Tematické posloupnosti, lexikální prostředky koherence, konektory. Základní pojmy valenční syntaxe. Typy větných struktur podle valence. Pojmy základová větná struktura, větný vzorec.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>pojmy věta a výpověď; klasifikace větných členů; pojem souvětí; pojmy parataxe, hypotaxe, koordinace, subordinace; řeč přímá a nepřímá.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять:</p> <p>správně tvořit různé syntaktické struktury; klasifikovat druhy vět podle modality; určovat hlavní a vedlejší větné členy; určovat druhy vět podle predikace; diferencovat druhy podřadných souvětí.</p>
ННД 1.2.09.	Історія чеської літератури	21	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Periodizace dejin české literatury. Časové vymezení starší české literatury. Literatura z prvopočátku národní kultury (9.-13.století); Staroslověnské a latinské písemnictví. Počátky česky psané literatury. Literatura v období vrcholného středověku (14. století). Česky psaná literatura z první poloviny 14. století. Latinské písemnictví. Česky psaná literatura z druhé poloviny 14. století. Tvorba duchovního zaměření. Tomáš Štítný ze Štítného. Tvorba světského charakteru. Literatura</p>

				IIK-20 IIK-21	<p>husitské reformace a jejích dozvuku. Pokusy o reformu církve. Husovi předchůdci. Jan Hus. Literatura a kultura za doznívání husitské éry. <u>L</u>iteratura humanismu a renesance. Humanismus a renesance, jeho evropské a kulturní souvislosti. Český humanismus, jeho latinská a česká podoba. Česká původní tvorba. Osobnosti renesančního období. Vznik Jednoty bratrské. Jan Blahoslav. Literatura barokního období. (20. léta 17. století-70. léta 18. století). Povaha vývoje v Čechách, Bílá hora a její následky. Osobnosti: Jan Amos Komenský. Písemnictví v Čechách: původní tvorba - překlady - homiletika - duchovní poezie - dějepisné práce - Bohuslav Balbín. Kultura vrcholného 17. a 18. století. Starší česká literatura v aktuálních literárních a kulturních souvislostech. Česká obrozenecká literatura. Zrod obrozenecké literatury, její charakter a možnosti jejího vývoje. Obrozenecká věda. K problematice osvícenského klasicismu v Čechách. Česká poezie v letech 1780-1805. Proměny české prózy a dramatu v letech 1780-1805. Folklor jako jeden ze zdrojů národní specifičnosti. Hledání zdrojů národní specifičnosti v historii a širším slovanském rámci. Klasicismus s romantickými idejemi nebo preromantismus. Český romantismus jako stále živý problém literární vědy. Český romantismus v evropském literárním kontextu. Karel Hynek Mácha a český romantický literární kontext 30. let; Specifické rysy českého romantismu. Projevy realistických tendencí v české literatuře 40.let. Česká literatura ve 40.letech. J.K. Tyl a K. Havlíček. Literární vývoj v 50.letech 19.století. Program generace májovců. Tvorba májovců v 60. letech, jejich přínos pro literární kritiku. Nástup mladé literární generace na přelomu 60.a 70.let, proměny literárního vývoje 70.let. Program lumírovců, poezie 70.a 80.let. Próza a drama 70. a 80.let. Literární zápasy 80. let, boje o RKZ. Znaky českého literárního realismu. Představitelé české realistické prózy: B.Němcová, K.H.Borovský. Český kritický realismus v historické tematice (Alois Jirásek, Zikmund Winter, Václav Beneš Třebízský), v venkovské tematice (Karel Václav Rais, Teréza Nováková, Antal Stašek, Jindřich Šimon Baar, Karel Klostermann, Josef Holeček), v městské tematice (Ignát Hermann, Karel Václav Rais). Česká literatura na předělu století. Impresionistické tendence a symbolismus (Sova, Březina). Skupina dekadentů (Moderní revue, Karásek, Hlaváček). Občansky zaměřená protiváha dekadence (S. K. Neumann, Dyk). Katolická moderna. Prozaici ovlivnění realismem a naturalismem (F. X. Svoboda, Čapek Chod, Šlejhar, V. Mrštík). Ženská otázka (Svobodová, Benešová). Od anarchismu k</p>
--	--	--	--	------------------	---

				<p>impresionismu (Šrámek). Drama (Kvapil, Hilbert). Literární kritika (Šalda). Meziválečná avantgarda a český surrealismus. Karel Čapek. Česká váleční a pováleční literatura. Periodizace české literatury druhé poloviny 20. století. Rozštěpení literatury do tří komunikačních okruhů: domácí veřejné ("oficiální"), domácí neveřejné (ineditní a samizdatové) a exilové. Vývoj poezie po roce 1939. Rozpad avantgardního paradigmatu. Skupina 42. Poúnorová oficiální poezie. Ineditní poezie 50. let (Holan, Kolář, surrealisté aj.). Skupina Května a její vývoj. Nástup generace 60. let, Holan, Seifert a existenciální poezie. Trojí komunikační kontext a vývoj poezie 70. a 80. let. Pozdní Skácel, Šiktanc a Diviš. Vývoj prózy po roce 1939. Obnova historismu a tradice (Vančura, Schulz). Próza psychologická a introspektivní (Havlíček, Hostovský), inspirace folklorem (Kubín, Drda), experimenty (Součková). Okupační téma a jeho proměny (Drda, Škvorecký, Kovtun). „Budovatelský“ a historický román po Únoru. Próza ineditní a exilová (Hrabal, Hostovský). Proměny žánrů: nástup povídky, črty a novely (Kliment, Smetanová aj.). Holocaust jako téma lidské existence (Weil, Lustig, Fuks). Romány deziluze. Vaculík, Kundera, Putík. Bohumil Hrabal a jeho vývoj. Próza „oficiální“ a „neoficiální“ doby normalizace. „Drama a divadlo po roce 1939. Drama historické a parabolické. Pokusy o „výrobní drama“ po Únoru. Obnova lyrického a existenciálního dramatu: Hrubín, Topol. Pokusy o satiru. Nástup „malých scén“ od konce 50. let a vývoj studiových divadel v 60.-80. letech (Zábradlí, Semafor, Ypsilonka, Husa na provázku aj.). Absurdní drama a vývoj jeho protagonistů (Havel, Vyskočil). Divadelní postmoderna (Pitínský, Lébl).</p> <p>Когнітивні компетентності включають: взаємозв'язок літератури з життям, характерні риси епохи, відображені у вивченому творі; суспільну роль художньої літератури; основні етапи розвитку чеської літератури; найважливіші факти літературного процесу; світове значення чеської літератури; найважливіші відомості про творчі методи та літературні напрями: основні етапи життєвого і творчого шляху письменників; ідейно-тематичну основу, особливості композиції, сюжет вивчених творів; проблематику та ідейний зміст творів; місце і значення кожного твору у доробку письменника та в літературному процесі даного періоду; визначальні ознаки понять: народність літератури, художній образ, літературний характер, типові характери, конкретно-історичне та</p>
--	--	--	--	---

					<p>загальнолюдське в них; літературні роди та їх основні жанри як своєрідні способи образного відтворення дійсності.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять: орієнтуватися в історичних періодах та літературних течіях чеської літератури; самостійно аналізувати художній твір, його основну ідею, сюжет та композицію, визначати стилістичні засоби створення художнього твору; знаходити ознаки роду та жанру художнього твору і розрізняти твори різних жанрів; визначати елементи сюжету і позасюжетні елементи та їх роль у художньому творі; виявляти основні проблеми, поставлені у творі, що вивчається; визначати роль героїв у розкритті ідейного змісту твору та їхню авторську оцінку; характеризувати персонажів художнього твору; з'ясувати взаємозв'язок світогляду і творчості письменника; виявляти найхарактерніші ознаки творчого методу та літературного напрямку; аналізувати твір з урахуванням його художньої, естетичної та ідейної цілісності.</p>
ННД 1.2.10.	Орфографічний практикум	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-4 ПК-5 ПК-8	<p>Знання з предметної галузі включають: Grafická realizace jazykové komunikace. Poznání, zvládnutí a využívání psané formy jazyka jako varianty znakového systému a zásad kodifikovaného pravopisu češtiny /ortografie/. Diachronní i synchronní problémy českého pravopisu. Z dějin českého pravopisu, norma a kodifikace českého pravopisu, Pravidla českého pravopisu, grafický systém spisovné češtiny, grafika slov přejatých, ortografie. Ortografické zásady označování hlásek grafémy <i>i//y, í//ý, ě</i>, kvantity vokálů ve slovech domácích a přejatých. Ortografické zásady označování skupin souhlásek, prepozic a prefixů <i>s, z, s-, z-</i>. Ortografie zkratk, značek, velkých písmen. Ortografie hranic slov v písmu – spřežky, spojovník, dělení slov. Ortografické zásady užití interpunkčních znamének – čárky, tečky, otazníku, vykřičníku, středníku, dvojtečky, tří teček, pomlčky, závorek, uvozovek a jejich kombinací.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: základní pojmy ortoepické teorie; ortografické zásady označování hlásek, kvantity vokálů ve slovech domácích a přejatých, ortografické zásady užití interpunkčních znamének.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p>

					володіти зв'язним мовленням, вільно та грамотно писати, володіти технікою читання чеською мовою.
ННД 1.2.11.	Орфоепічний практикум	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-4 ПК-5	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Ortoepická kodifikace. Ortoepické zásady realizace vokálů. Ortoepické zásady realizace konsonantů a konsonantických skupin (i na hraničních předělech). Asimilace znělostní, její zákonitosti a ortoepické zásady; párové konsonanty účastníci se asimilace znělosti specifickým způsobem; postavení sonor a klouzavých hlásek při znělostní asimilaci. Nespisovné typy asimilace znělosti. Asimilace artikulační, její typy; ortoepické zásady pro její uplatnění. Taktový („slovní“) přízvuk, jeho charakter, umístění, funkce. Ortoepické zásady českého přízvukování; proklitika a enklitika. Ráz, jeho artikulační podstata a funkce. Ortoepické zásady užívání rázu. Proteze, její využití a funkce. Hiát a hiátové hlásky. Výslovnost přejatých slov. Nedostatky a chyby verbální komunikace.</p> <p>Kognitivní kompetentnosti включають:</p> <p>základní pojmy ortoepické teorie; opis spisovné české výslovnosti; stylová diferenciacie spisovné české výslovnosti; pravidla znělostní asimilace; ortoepické zásady českého přízvukování: proklitika a enklitika; ortoepické zásady užívání rázu; výslovnost přejatých slov.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>uplatňovat principy a znaky fonetické transkripce; klasifikovat české hlásky; správně vyslovovat krátké a dlouhé samohlásky, dvojhlásky; správně vyslovovat souhlásky, souhláskové skupiny; dodržovat se pravidel správně vyslovovat; správně pracovat s pauzou v řečové komunikaci; používat přízvuk v spisovné češtině.</p>
ННД 1.2.12.	Психологія (в т.ч. вікова)	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 4 ЗК – 6	ПК – 2 ПК – 6 ПК – 17 ПК – 19	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Поняття про психологію як науку, яка вивчає факти, закономірності і механізми психіки. Стан, структура і методи сучасної психології. Розвиток творчої особистості. Специфіка пізнавальних процесів та розвитку емоційно-вольової сфери особистості. Формування міжособистісних і суспільних відносин. Психолого-педагогічні основи управління індивідуально</p>

			ЗК – 12 ЗК – 14		<p>психологічним розвитком особистості в різних видах діяльності. Професія і особистість.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: основи загальної психології: предмет, основні закономірності, принципи і структуру науки, методи; види діяльності і спілкування; емоційно-вольові сфери (почуття, воля), індивідуально-психологічні особливості особистості (темперамент, характер, здібності); методи формування творчо активної особистості.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять: застосовувати базові психологічні знання для організації діяльності і спілкування особистості; застосовувати психолого-педагогічні знання для планування, контролю і корекції діяльності виробничих колективів; розробляти технології управління процесом психолого-педагогічного впливу на особистість.</p>
ННД 1.2.13.	Чеська діалектологія	4	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-2 ПК-4 ПК-10	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Tradice a současný charakter české dialektologie. Český jazykový atlas. Vznik a historický vývoj českých nářečí. Útvary českého národního jazyka. Spisovná čeština. Úzus – norma – kodifikace. Rozvrstvení spisovné češtiny. Hovorová čeština. Tradiční teritoriální dialekt. Interdialekty. Sociolekty. Česká nářeční skupina (v užším smyslu). Středočeská podskupina. Jihozápadočeská podskupina. Severovýchodočeská podskupina. Česko-moravská podskupina. Středomoravská (hanácká) nářeční skupina. Centrální středomoravská podskupina. Jižní středomoravská podskupina. Západní středomoravská okrajová podskupina. Východní středomoravská podskupina. Východomoravská (moravskoslovenská) nářeční skupina. Severní (valašská) podskupina. Jižní (slovácká) podskupina. Západní podskupina. Jihovýchodní (kopaničářská) podskupina. Slezská nářeční skupina (s nářečím česko-polského smíšeného pruhu). Západní (opavská) podskupina. Jižní (frenštátská) podskupina. Východní (ostravská) podskupina. Slezskopolská nářečí.</p>

					<p>Когнітивні компетентності включають: знання і розуміння основних принципів територіальної, диференціації мови, мовних особливостей територіальних діалектів, території поширення діалектів.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять: робити мовний аналіз діалектних текстів, складати анкети для збору діалектного матеріалу, застосовувати анкетний метод та метод безпосереднього спостереження для збору інформації, опрацьовувати зібраний діалектний матеріал.</p>
ННД 1.2.14.	Сучасна українська мова	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 4 ЗК – 5 ЗК – 9 ЗК – 12 ЗК – 13	ПК – 2 ПК – 3 ПК – 4 ПК – 6 ПК – 17 ПК – 19	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Прикладне українське мовознавство становить собою лінгвістичний цикл, що складається з розділів «Лексика. Фразеологія. Лексикографія», «Фонетика і фонологія», «Морфеміка. Словотвір» «Морфологія», «Синтаксис». Курс займає центральне місце в системі підготовки філолога</p> <p>і спрямований на поглиблене осмислення теорії сучасної україністики та практичне оволодіння навиками лексичного аналізу мовних явищ. Мета курсу – домогтися засвоєння основних понять лексики, фонології, словотвору, граматики; сформувані і закріпити навички лінгвістичного аналізу слів, фонем, морфем і синтаксичних конструкцій будь-якого рівня складності; забезпечити міжпредметні зв'язки.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: базові поняття з лексики, фразеології, фразеографії, мореміки, словотвору, фонетики, граматики; існуючі погляди на проблемні питання сучасної української літературної мови; граматичну структуру сучасної української мови;</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять: вільно користуватися системою знань з усіх розділів курсу; користуватися лексикографічними джерелами; робити повний послідовний лінгвістичний аналіз мовних явищ; визначати тип різних видів речень; робити</p>

					пунктуаційний розбір; у процесі самостійної роботи здобувати нову актуальну інформацію про закономірності лінгвальних явищ.
ННД 1.2.15.	Історія української літератури	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-17 ПК-20 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Предмет і завдання курсу. Періодизація українського літературного процесу. Основні тенденції розвитку давньої української літератури. Біблія і український літературний процес. Оригінальна та перекладна література Київської Русі. Ораторсько-проповідницька проза українського середньовіччя. Літописання. Дружинний епос. Агіографічна література. Апокрифічна література. Паломницький жанр в українському літературному процесі. Розвиток літератури доби Ренесансу в Україні. Українська латиномовна література як форма синтезу вітчизняних та загальноєвропейських традицій. Полемічно-публіцистична література: генеза, передумови, виникнення, центральні постаті. Особливості епохи Бароко: історичні умови розвитку літератури та культури.</p> <p>Становлення нової української літератури в контексті національного відродження. Основні ідейно-естетичні напрями (просвітительський реалізм, сентименталізм, преромантизм, романтизм, реалізм). Становлення нової української поезії та драматургії. Творчість І.Котляревського. Розвиток жанру байки в I половині XIX ст. Творчість Є.Гребінки. Становлення нової української прози. Творчість Г.Квітки-Основ'яненка. Романтизм як явище світового літературного процесу. Національні особливості українського романтизму. Його тематично-стильові течії, жанрове багатство. Поезія Л.Боровиковського, В.Забіли, М.Петренка. Творчість А.Метлинського. Творчість М.Костомарова. Нова література в Західній Україні. Діяльність "Руської трійці". Альманах "Русалка Дністровая". Культурно-національне відродження в Закарпатті. Життєва і творча доля Т.Шевченка. Творчість П.Куліша.</p> <p>Реалізм як основний художньо-естетичний напрям в українській літературі другої половини XIX ст.. Вплив Т.Шевченка на розвиток</p>

				<p>української літератури пореформеної доби. Творчість Марка Вовчка. Розвиток жанрів повісті та роману. Поезія і проза Юрія Федьковича. Лірика, твори для дітей, драматургія та байки Л.Глібова. Дискусії в українській літературі 70-90-х років. Національна ідея у житті та творчості І.С.Нечуя-Левицького. Творчість Панаса Мирного. Проза Олени Пчілки. Новаторство М.Старицького – поета. Театральна діяльність та драматургія. Національно-культурна діяльність Бориса Грінченка. Драматургія 70-90-х років. Іван Карпенко-Карий. Розвиток жанрів драми та комедії. Ознаки нової європейської драми в творчості Марка Кропивницького.</p> <p>Своєрідність літературного процесу кінця XIX – початку XX ст. Вплив релігійно-філософських ідей на формування художнього мислення. Модернізм та його розвиток в Україні. Стильові пошуки українського модернізму. Творчість І.Франка і літературний процес кінця XIX – початку XX ст. Лірика Лесі Українки. Символізм та неоромантизм драм Лесі Українки. Поезія М.Вороного, В.Самійленка. Символізм лірики О.Олеся. Проза М.Коцюбинського як синтез реалізму та імпресіонізму. Проблематика прози О.Кобилянської. Новаторство прози В.Винниченка, п'єси митця на тлі європейської драми. Своєрідність прози В.Стефаніка: синтез реалізму та експресіонізму. Ліризм та фольклоризм прози Марка Черемшини. Реалістичні тенденції прози Т.Бордуляка та А.Тесленка. Особливості прози С.Васильченка.</p> <p>Літературна ситуація в Україні періоду 1917 – кінця 1920-х рр. Ідейно-політичне розмежування українських письменників після 1917 р. “Зовнішня” і “внутрішня” літературна еміграція. Тенденції розвитку поезії (П.Тичина, М.Рильський, Є.Плужник, В.Сосюра). Проза М.Хвильового. Політичні репресії у середовищі творчої інтелігенції. Творча спадщина Гр.Косинки. Проза В.Підмогильного. Поетична творчість П.Тичини, М.Семенка. Творчість Ю.Яновського. Українська драматургія періоду 20-30-х рр. Творчість</p>
--	--	--	--	---

М.Куліша, Я.Мамонтова, І.Кочерги та ін. Творчість О.Довженка. Література періоду Другої світової війни.

Літературна ситуація в Україні в післявоєнний період. Шістдесятництво як соціокультурний рух. Творчість письменників-шістдесятників. Роль літературних критиків (І.Дзюба, І.Світличний, М.Коцюбинська) в динаміці шістдесятництва. Лірика Л.Костенко, В.Симоненка, Д.Павличка, І.Драча, М.Вінграновського. Оновлення прози у 60-70-х роках ХХ століття. "Мала проза" Є.Гуцала, В.Дрозда, Григора Тютюнника, Вал.Шевчука. Творчість О.Гончара. Розвиток жанру історичного роману в українській літературі. Творчість П.Загребельного, Р.Іваничука, Р.Федоріва. "Химерна проза" як можливість уникнення штампів "соцреалістичної" прози. Творчість В.Шевчука. Феномен самвидаву та літературного дисидентства. Творчість В.Стуса, І.Калинця, І.Світличного. Криза "соцреалізму" у 80-х роках. Ліквідація "двоколіїності" розвитку української літератури.

Когнітивні компетентності включають:

предмет та завдання курсу; базові поняття, що використовуються при вивченні українського літературного процесу як навчальної дисципліни; особливості літератури як виду мистецтва; періодизацію української літератури; основні тенденції розвитку української літератури в різні історичні періоди; важливі віхи життєвого і творчого шляху письменників; головні закономірності розвитку поезії, прози, драматургії означеного періоду; зміст та проблематику основних художніх творів української літератури; концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку літератури; основні положення літературно-критичних статей; місце та значення найвизначніших творів у доробку письменників та в контексті українського літературного процесу.

До практичних умінь та навичок входять:

здійснювати огляд наукових розвідок, присвячених проблемам розвитку літературного процесу; вільно користуватися літературознавчою термінологією; аналізувати художні твори; виявляти у творах

					найхарактерніші стильові та жанрові ознаки; зіставляти кілька творів, проводячи компаративний аналіз; аргументувати теоретичні міркування прикладним матеріалом; дискутувати та виявляти здатність толерантно та переконливо доводити своє судження; самостійно відшукувати, систематизувати та узагальнювати матеріал з різних тем курсу.
ННД 1.2.16.	Педагогіка	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 4 ЗК – 6 ЗК – 7 ЗК – 12 ЗК – 14	ПК – 2 ПК – 6 ПК – 17 ПК – 19 ПК – 20 ПК – 22	<p>Знання з предметної галузі включають: Поняття про педагогіку як науку про виховання, навчання та освіти особистості, її завдання, методи, закони, закономірності, поняття (категорії), методи науково-педагогічних досліджень в контексті традиційних і сучасних концепцій. Прогнозування в педагогіці. Сутність і особливості національного виховання, його мета і завдання. Цілісний процес навчання, його типи, форми, методи, принципи організації. Психолого-педагогічні основи управління індивідуально психологічним розвитком особистості в різних видах діяльності. Професія і особистість.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: основи загальної педагогіки; предмет, основні закономірності, принципи і структуру науки, методи; види діяльності і спілкування; загальні закономірності, принципи, правила навчання та виховання; види соціальних інститутів виховання; зміст пізнавальних процесів (увага, відчуття, сприймання, пам'ять, мислення, уявлення); методи формування творчої активної особистості.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: застосовувати базові психолого-педагогічні знання для організації діяльності і спілкування особистості; застосовувати психолого-педагогічні знання для планування, контролю і корекції діяльності виробничих колективів; здійснювати вибір найефективніших форм і методів реалізації їх діяльності, засобів і прийомів психолого-педагогічного впливу на особистість; розробляти технології управління процесом психолого-педагогічного впливу на особистість.</p>

ННД 1.2.17.	Методика викладання чеської мови і літератури	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-18 ПК-20	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p><i>Методика чеської літератури в середній школі, як наука, її предмет і завдання. Становлення методики викладання чеської літератури в школі як наукової дисципліни. Місце і значення предмета “Чеська література” серед інших навчальних дисциплін у школі. Підручники. Методика вступних занять, присвячених вивченню літературних напрямів, течій, історії формування та розвитку художньої літератури. Методика вивчення життєпису письменників. Навчальні методи і прийоми на уроках чеської літератури. Типи уроків з літератури. Методика вивчення художнього твору в школі. Особливості вивчення лірики, драматургії та прози. “Цілісне”, пообразне і проблемне вивчення літератури як три шляхи аналізу художнього твору в школі. Письмові роботи з літератури, їх система і класифікація. Методика організації позакласного читання. Позакласна робота з літератури, її зв’язок з уроками та факультативами.</i></p> <p><i>Програми із чеської мови для загальноосвітніх шкіл в Україні і Чехії. Загальна характеристика чинних підручників із чеської мови. Лінгвістичні, психологічні, дидактичні основи навчання чеської мови. Методи і прийоми навчання чеської мови. Вибір методів навчання на урок. Наукові основи змісту уроку чеської мови. Типологія уроків. Планування системи уроків із певної теми чи розділів. Методика і техніка проведення уроків із чеської мови. Конспект уроку. Аналіз конспекту. Аналіз проведеного уроку. Методика вивчення фонетики, графіки, орфоенії, лексики фразеології, будови слова, морфології, синтаксису. Методика розвитку зв’язного мовлення, робота із стилістики, культури мовлення, види письмових робіт, критерії оцінок.</i></p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p><i>знання методів і прийомів навчання чеської мови і літератури; типів уроків із чеської мови і літератури, їх структуру і методику проведення; планування системи уроків із певної теми чи розділу; знання методики вивчення основних питань шкільного курсу чеської мови і літератури.</i></p> <p>До практичних умінь та навичок входять:</p>
-------------	---	---	--	---	---

					<p><i>Складати конспекти уроків із чеської мови і літератури. Підбирати необхідну наукову і методичну літературу для проведення різних типів уроків, відповідні дидактичні матеріали. Самостійно та обґрунтовано обирати методи подачі матеріалу та засоби навчання. Аналізувати власний конспект і оцінювати урок іншого. Уміти готувати допоміжні засоби навчання до уроків. Об'єктивно оцінювати знання учнів.</i></p>
ННД 1.2.18.	Атестація	3	ЗК-1 ЗК-2 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-8 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5 ПК-6 ПК-7 ПК-8 ПК-9 ПК-11 ПК-12 ПК-13 ПК-14 ПК-16 ПК-17 ПК-19	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>державна атестація студента здійснюється державною екзаменаційною комісією після завершення 4-річного навчання на відповідному освітньо-кваліфікаційному рівні бакалавра з метою встановлення фактичної відповідності рівня освітньо-кваліфікаційної підготовки вимогам ОКХ. Державна атестація складається з двох державних іспитів – з чеської мови та історії чеської літератури – і захисту бакалаврської кваліфікаційної роботи.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>на державну атестацію студентів виноситься система знань з чеської філології (мови, літератури, перекладу), що визначена в ОКХ, та система відповідних змістових модулів, що складають як нормативну, так і варіативну частини змісту ОПП. Вони викладені в теоретичних питаннях, практичних та тестових завданнях. Бакалаврська робота виконується на актуальну тему, відзначається новизною, містить огляд наукової літератури з проблематики дослідження та науковий апарат, оформлений за чинними стандартами. Студент має спиратися на переконливу джерельну базу та знання з чеської філології, здійснити аналіз відповідно до теми й методів дослідження.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>вміння глибоко і переконливо розкривати зміст поставлених питань, демонструвати глибоке володіння чеською мовою, вміння перекладати з чеської мови і на чеську мову, демонструвати знання з історії чеської літератури, аналізувати художні і критичні твори, висвітлювати різні періоди</p>

				ПК-20 ПК-21 ПК-22	розвитку чеської літератури, правильне виконання практичних завдань і тестів. Захист кваліфікаційної роботи передбачає вміння презентувати власне наукове дослідження, ґрунтовно відповідати на запитання членів комісії та реагувати на зауваження рецензента.
1.3. Дисципліни професійної та практичної підготовки					
ННД 1.3.01.	Вступ до спеціальності	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-7 ПК-10 ПК-17	<p>Знання з предметної галузі включають: Предмет та завдання курсу. Специфіка навчального процесу у вищому навчальному закладі. Зміст філологічної вищої освіти. Філологічні спеціальності. Структура УжНУ, філологічного факультету, кафедри словацької філології. Навчальний план зі спеціальності "Чеська мова і література". Структура мовознавчого та літературознавчого циклу дисциплін. Основні і допоміжні курси, дисципліни спеціалізації, які веде кафедра словацької філології. Права і обов'язки студентів. Культура навчальної праці студентів. Форми навчальної роботи та форми перевірки знань студентів. Види самостійної роботи студентів. Виробничі практики. Науково-дослідна робота. Студентські олімпіади, лінгвістичні та літературні гуртки, наукові конференції. Книгозбірні України, основні фонди наукової бібліотеки УжНУ. Джерела збирання і первинне опрацювання філологічної інформації. Довідкова література з філології.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: знання основних вимог до філологічної освіти у світлі законодавства України, Статуту УжНУ; права і обов'язки студентів; структуру філологічного факультету УжНУ; специфіку навчання за обраною спеціальністю; навчальний план, цикли дисциплін для фахової підготовки зі спеціальності; структуру мовознавчого циклу дисциплін; структуру літературознавчого циклу дисциплін; види самостійної роботи; вимоги до</p>

				<p>культури навчальної і дослідницької роботи студентів; основні правила збирання і опрацювання філологічної інформації; основні джерела філологічної інформації; види опрацювання різних джерел; види навчальної і наукової літератури; довідкову літературу з мовознавства і літературознавства; типи бібліотек.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: слухати і конспектувати лекції; самостійно опрацьовувати матеріал підручників; самостійно готуватися до практичних, семінарських, лабораторних занять; знаходити джерела філологічної інформації, опрацьовувати їх; орієнтуватися в програмах, контрольних питаннях, знаходити у відповідній літературі відповіді на них; вести діалог із викладачем під час заліків і екзаменів; реалізувати вимоги програм виробничої практики; користуватися технічними засобами, які використовуються у навчальному процесі; реферувати, анотувати наукову літературу; оформляти студентські письмові роботи згідно вимог; орієнтуватися у періодичних філологічних виданнях України, Росії, зарубіжних країн.</p>
<p>ННД 1.3.02.</p>	<p>Інформатика та сучасні інформаційні технології та системи</p>	<p>3</p>	<p>ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 3 ЗК – 6 ЗК – 8 ЗК – 12</p>	<p>Знання з предметної галузі включають: Історія розвитку інформатики. Персональні комп'ютери (ПК). Характеристика і призначення основних ПК. Можливості ПК, області застосування. Класифікація програмного забезпечення ПК. Операційна система. Прикладні програми. Основні класи прикладних програм. Основи роботи у WINDOWS 95. Стандартні програми WINDOWS 95 (текстовий редактор, блокнот, калькулятор, мультимедійні та службові програми). Основні поняття файлової системи. Виконання операцій над папками, документами та ярликами. Текстовий процесор MICROSOFT WORD. Створення нового документа. Збереження, перегляд, правка документів та редагування тексту. Перевірка орфографії та пунктуації. Використання шрифтів. Форматування абзаців. Оформлення таблиць у документах.</p>

					<p>Оформлення сторінок. Друк документів. Типи комп'ютерної графіки. Програмне забезпечення. Редагування малюнків. Машинний переклад текстів. Українсько-російський та російсько-український переклад. Коректування перекладеного тексту. Робота із словниками програми. Переклад з англійської (французької, німецької) мови на російську і навпаки. Коректування та збереження перекладу. Використання комп'ютерних словників (Lsngvo, Context, Poliglossum, MultiLex).</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>основні етапи розвитку інформатики; характеристики і призначення основних складових персональних комп'ютерів; класифікацію програмного забезпечення ПК; основи роботи у WINDOWS 95; можливості прикладного програмного забезпечення для обробки текстової, табличної та графічної інформації; можливості прикладного застосування у лінгвістиці і літературознавстві програмного забезпечення ПК.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>користуватися ПК; застосовувати прикладні програми для вирішення лінгвістичних та літературознавчих завдань; здійснювати обробку текстової, табличної та графічної інформації.</p>
ННД 1.3.03.	Теорія і практика перекладу	4	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>наука про переклад та її завдання, поняття “переклад”, предмет та завдання курсу, місце в системі філологічних наук; типи та види перекладу, галузі науки про переклад, теорії та методи перекладацьких досліджень, сучасний стан теорії перекладу; перекладацькі тенденції в античному світі, Середньовіччі та Відродженні, в періоди класицизму, романтизму, реалізму, розвиток перекладу в сучасності; перекладність та еквівалентність тексту; особливості перекладу текстів різних жанрів;</p>

				ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	<p>особливості перекладу власних назв, скорочень, міжнародних організацій, сталих словосполучень; способи перекладу лексики, еквівалентів яких не має в українській мові; переклад специфічних національних реалій та фразеологізмів; використання специфічних елементів граматичної будови мови, якою здійснюється переклад; особливості перекладу поезії, прози та драми.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>знання основних принципів передачі в перекладі лексико-граматичних та жанрово-стилістичних особливостей текстів різних жанрів, лексики загальноживаної та термінології, перекладацькі трансформації, які застосовуються під час перекладу, вміння аналізувати перекладні тексти різних жанрів, залучаючи при можливості і паралельні переклади.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>вміння адекватно відтворювати всі елементи оригіналу з метою отримання повноцінного перекладу, аналізувати перекладені тексти різних жанрів, перекладати тексти різних жанрів, враховувати граматичні, лексичні, синтаксичні особливості під час перекладу текстів різних жанрів, послуговуватися словником та додатковою літературою, використовувати у перекладі засвоєні прийоми, заходи і трансформації, передавати в перекладі стиль оригіналу, комплексне застосування отриманих навичок під час перекладу повних текстів різної тематики та змісту.</p>
ННД 1.3.04.	Навчально-ознайомча практика	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-12	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>закріплення й розширення знань і вмінь, отриманих студентами під час навчання; розвиток активних навичок та застосування на практиці отриманих теоретичних знань з дисциплін «Історія та культура Чехії», «Основи славістики», «Народознавство», «Чеська мова». Застосування знань з чеської фонетики, морфології, розвиток зв'язного мовлення у</p>

			ЗК-14		<p>мовному середовищі. Також наочне ознайомлення з пам'ятками архітектури, образотворчого мистецтва, історії та культури Чехії.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p><i>знання національно-самобутніх особливостей чеського етносу, його звичаїв, історії та культури; визначних та відомих особистостей краю, де відбувається практика; географічних, історичних та демографічних особливостей краю.</i></p> <p>До практичних умінь та навичок входять: удосконалення навичок усного мовлення в мовному середовищі; формування вміння спілкуватися на різні теми; знайомство і спілкування з незнайомими людьми; уміння створювати мовленнєві ситуації; реагувати на запитання, підтримувати бесіду на різну тематику; уміння розповідати про себе, свою родину, своє навчання, про університет, про Україну.</p>
ННД 1.3.05.	Діалектологічна практика	3	ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-12 ЗК-14	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5 ПК-10 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Програма діалектологічної практики для студентів другого курсу передбачає: збирання лексичних матеріалів у населених пунктах Чеської Республіки; записування текстів зв'язного мовлення говірок краю Височина чи Пардубіце за допомогою технічних засобів; записування діалектних матеріалів за спеціальними питальниками.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: загальнотеоретичні питання чеської діалектології; поділ деських діалектів на чотири діалектні групи, методи збирання і дослідження діалектного матеріалу; програму практики; фонетичну транскрипцію.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: застосовувати набуті знання на практиці; організувати самостійну роботу під час практики; записувати зв'язні тексти, слова, словосполучення фонетичною транскрипцією добирати потрібних інформаторів; спостерігати, вивчати у польових умовах і записувати специфічні риси обстежуваної говірки; збирати відомості з історії села, його матеріальну і духовну культуру тощо.</p>

<p>ННД 1.3.06.</p>	<p>Перекладацька практика</p>	<p>3</p>	<p>ЗК-2 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14</p>	<p>ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22</p>	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>ознайомлення зі структурою підприємства (організації); ознайомлення з робочим місцем перекладача з наявною технікою та оргтехнікою; вивчення функціональних обов'язків перекладача; виконання письмового перекладу в обсягах, необхідних для забезпечення нормального функціонування закладу; виконання усного послідовного перекладу (у випадках виробничої необхідності); вивчення професійної термінології, пов'язаної з особливостями функціонування закладу, укладання словника-глосарія (не менш 200 термінів і термінологічних сполучень з визначеної галузі).</p> <p>Когнітивні компетенції включають:</p> <p>здатність перекладати тексти різного характеру; здатність виконувати усний переклад; знати про різні види перекладу; здатність орієнтуватися в економічній, юридичній, політичній, медичній термінології.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>вміння виконувати письмовий переклад різного характеру; вміння виконувати усний послідовний переклад; вміння користуватися словниками; вміння використовувати перекладацький скоропис при усному перекладі; вміння укладати словники-глосарії.</p>
<p>ННД 1.3.07.</p>	<p>Педагогічна практика</p>	<p>3</p>	<p>ЗК-2 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13</p>	<p>ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5</p>	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>проведення загальних організаційних зборів студентів; оформлення документації щодо проходження практики; ознайомлення з навчальними програмами філологічних дисциплін; розробка індивідуального графіку проведення навчальних занять; відвідування занять вчителів; відвідування занять однокурсників; підготовка планів-конспектів навчальних занять та їхнього методичного забезпечення; самостійне проведення занять студентом; проведення відкритих занять і самоаналіз роботи студента;</p>

			ЗК-14	ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-17 ПК-18 ПК-19 ПК-20	<p>обговорення результатів проведення відкритих занять; підготовка звіту за результатами проходження практики; захист звіту за результатами проходження практики.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>знання і розуміння методів, прийомів, форм роботи під час навчальних занять; здатність застосовувати навички виховної роботи із учнями; здатність до планування навчальної роботи з урахуванням умов конкретного навчального заняття; знання і розуміння позаурочної роботи, її планування та розробка; здатність організації навчального процесу, прийомів і методів навчання, спрямованих на активізацію роботи учня; здатність виконання освітніх, виховних і розвиваючих функцій контролю у навчання; здатність підібрати та виготовити наочний матеріал, необхідний для роботи з певної теми заняття.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>вміння проводити заняття різних типів із застосуванням різноманітних форм організації навчального процесу, прийомів і методів навчання, спрямованих на активізацію роботи учнів; вміння організувати навчальну діяльність учнів; вміння правильно використовувати навички для оцінки знань учнів; аналіз і самоаналіз проведеного заняття; вміння розробки наочного та дидактичного матеріалів; використання технічних засобів у процесі навчання; вміння розробляти план-конспект уроку та плани виховних заходів; вміння ефективно використовувати різні методичні прийоми, форми та засоби навчання, що активізують пізнавальну діяльність учнів.</p>
--	--	--	-------	--	--

2. Дисципліни вільного вибору студента

2.1. Цикл дисциплін гуманітарної та соціально-економічної підготовки

ДВВС 2.1.01.1.	Політологія	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 3 ЗК – 4 ЗК – 6 ЗК – 8 ЗК – 9 ЗК – 12	ПК – 17 ПК – 19 ПК – 20	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Політологія як наука про закономірності розвитку і функціонування політичного життя суспільства, механізми політичної влади, управління політичними процесами. Основні етапи розвитку світової і вітчизняної політичної думки. Політика і політичні відносини. Політична влада. Політичний процес. Політична система суспільства, політичний режим. Політичні партії, громадські організації і рухи в соціально-політичному житті суспільства. Особистість і політика. Політична культура. Світовий політичний процес.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>що є об'єктом, предметом і методом політології, володіти її понятійно-категоріальним апаратом; світові і вітчизняні політологічні школи, концепції і напрямки; політичні феномени і цінності: політична діяльність, політичний процес, політична влада, політичний режим, політична система, політичне лідерство, політичний конфлікт, політична культура, демократія, консенсус, громадське суспільство; основні політичні партії, громадські організації і рухи; суть і функції держави в політичній системі суспільства.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>розпізнавати різні види владних відносин, специфіку політичної влади, її сутність, структуру, характерні ознаки і функції; орієнтуватися в проблемах поділу влад, формах державного устрою і формах державного правління; розпізнавати прояви прямої і представницької демократії, сприяти їх утвердженню в сучасному українському суспільстві; формувати і відстоювати свою життєву (політичну) позицію, чітко розуміти свої громадські права, свободи і обов'язки, відстоювати принципи громадського суспільства і правової держави; давати раціонально-критичну оцінку діям різних політичних партій і лідерів з позицій</p>
-------------------	-------------	---	---	-------------------------------	--

					загальнонаціональних інтересів; орієнтуватися в міжнародному політичному житті, геополітичній обстановці, мати уявлення про місце і статус України в сучасному світі; об'єктивно і критично оцінювати життєво важливу соціальну-інформацію; готувати повідомлення на політичну тему, брати участь в політичних дискусіях, передвиборчих компаніях, масових і групових політичних опитуваннях; жити в умовах політичного плюралізму, формувати культуру опозиції, вносити спрямовувати зусилля на гармонізацію людських, міжнаціональних, міжпартійних відносин.
ДВВС 2.1.01.2.	Правознавство	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 3 ЗК – 4 ЗК – 6 ЗК – 8 ЗК – 9 ЗК – 12	ПК – 17 ПК – 19 ПК – 20	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Курс "Правознавство" як дисципліна передбачає вивчення основних положень теорії держави та права, важливість інститутів конституційного адміністративного, цивільного, сімейного, трудового, кримінального та інших галузей права.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>основні положення з різних галузей права; характер і зміст, що регулюються правом різних суспільних відносин; особливості захисту прав та законних інтересів з метою виховання правової свідомості та культури; нові закони, що регулюють економічне середовище суспільного життя;</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>давати правовий аналіз конкретних суспільних відносин; застосовувати отримані правові знання у своїй практичній діяльності, розв'язувати правові ситуації; готувати та укладати правову документацію; самостійно поповнювати, систематизувати і застосовувати правові знання; вільно орієнтуватися в питаннях правового характеру обраної професії; аналізувати принципи і структуру організації та діяльності органів держави.</p>

ДВВС 2.1.02.1.	Соціологія	3	ЗК – 1 ЗК – 2 ЗК – 3 ЗК – 4 ЗК – 6 ЗК – 8 ЗК – 9 ЗК – 12	ПК – 17 ПК – 19 ПК – 20	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Соціологія як наука про суспільство; соціальні спільності, відносини, процеси, інститути. Функції соціології. Структура соціології. Соціальна структура суспільства: соціально-класові, етнічні, соціально-культурологічні й соціально-професійні групи. Соціальні відносини і соціальна політика, проблеми соціальної справедливості. Спеціальні соціологічні теорії: соціологія праці та управління, соціологія політики, соціологія громадської думки, соціологія освіти. Методологія і методика соціологічних досліджень.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>основи загальної соціології, її предмет, структуру, головні поняття, закони та функції; історичний шлях розвитку світової та вітчизняної соціологічної думки; загальний зміст соціальних соціологічних теорій; питання методології, методики та технології конкретно-соціологічних досліджень; шляхи реалізації результатів соціологічних досліджень та соціальних технологій у практичній діяльності.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>аналізувати специфіку соціальних та соціально-психологічних явищ і процесів у суспільстві, трудовому колективі, сім'ї; використовувати на практиці результати емпіричних соціологічних досліджень; здійснювати соціальне управління і, зокрема, соціоінженерну діяльність: діагностувати стан соціально-психологічного клімату в колективі, причини наявних конфліктів, міру використання соціальних резервів виробництва; використовувати соціальні технології по профорієнтації та профадаптації, роботі з кадрами, укріпленню трудової дисципліни, поліпшенню соціально-психологічного клімату в колективі, розв'язанню міжособистих і трудових конфліктів, використанню соціальних резервів виробництва.</p>
ДВВС 2.1.02.2.	Логіка	3	ЗК – 1	ПК – 17	<p>Знання з предметної галузі включають:</p>

			ЗК – 2 ЗК – 3 ЗК – 4 ЗК – 6 ЗК – 8 ЗК – 9 ЗК – 12	ПК – 19 ПК – 20	<p>Предмет і значення логіки. Поняття “культура мислення”. Форми чуттєвого пізнання: відчуття, сприйняття, уявлення. Характерні особливості абстрактного мислення. Мислення і мова. Рівні семіотичного аналізу мови. Формальні та змістовні правила міркування. Історія розвитку логіки як науки. Логіка висловлювань. Типологія логічних термінів. Логічні засоби формування понять: аналіз, синтез, порівняння, абстрагування, узагальнення. Предикат як форма виразу ознак предмета. Поняття і слово. Закон оберненого відношення між змістом та обсягом поняття. Види понять. Логічні операції над поняттями. Судження. Типологія простих і складних суджень. Основні формально-логічні закони (тотожності, суперечності, виключеного третього, достатньої підстави). Умовивід, його структура і типологія. Умовні, розділові, умовно-розділові та індуктивні умовиводи. Аналогія властивостей і аналогія відношень. Визначення та їх види. Прийоми, подібні до визначень: опис, характеристика, порівняння, розрізнення. Основи теорії аргументації. Структура та види доведень. Спростування та його види. Правила доведення і спростування. Гіпотеза. Теорія. Наукове передбачення. Конфліктологія. Стратегії поведінки в конфлікті. Абсолютні умови безконфліктності.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>історію розвитку науки логіки; базові поняття з логіки; основні закони логічного мислення; категорії логіки.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>користуватися базовою термінологією дисципліни; логічно обґрунтовувати свої твердження і умовиводи; будувати свої твердження та умовиводи, використовуючи закони логіки; знаходити логічні помилки у своїх і чужих судженнях; вести дискусію в межах фахової підготовки; користуючись законами логіки, давати визначення мовознавчих і літературознавчих понять.</p>
--	--	--	---	--------------------	--

2.2. Дисципліни професійної та практичної підготовки

ДВВС 2.2.01.1.	Лінгвокраїнознавство Чехії	5	ЗК-2 ЗК-8 ЗК-13 ЗК-14	ПК-5 ПК-19 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Особливості географічної карти Чехії; Поняття предмету «Лінгвокраїнознавство Чехії», державні символи; форма правління; адміністративно-територіальний поділ Чехії; історичні землі; Центральна Чехія; Південна Чехія; Західна Чехія; Північна Чехія; Східна Чехія; Моравія; Сілезія; пам'ятки ЮНЕСКО; особливості клімату; етнічні відмінності та особливості чеського народу; промисловість; сільське господарство; членство Чехії у міжнародних організаціях; основні факти, події, реалії, чинники та тенденції розвитку чеського суспільства; структура та назви найпопулярніших навчальних закладів Чехії; визначні діячі Чехії та їх діяльність; основні події історії Словацької Республіки.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>Освоєння найважливіших етапів історичного і культурного розвитку Чехії, здатність відрізняти регіональні особливості, національно-специфічні риси чеського народу від інших народів, здатність знаходити на карті основні географічні об'єкти Чехії, вибирати та використовувати різні джерела інформації, коректна інтерпретація елементів державної атрибутики.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>вміння використовувати політичну, економічну та геополітичну лексику, читати і перекладати, а також аналізувати тексти, вміти здійснювати адекватний переклад текстів, які містять культурно марковані одиниці, вести бесіду та висловлювати власну думку щодо певних історико-політичних процесів в Чехії, вміти висловлювати думки щодо тих чи інших подій у суспільстві, базуючись на здобутих знаннях, пояснювати певне явище та його наслідки для суспільства у країні.</p>
-------------------	-------------------------------	---	--------------------------------	------------------------	---

ДВВС 2.2.01.2.	Народознавство Чехії	5	ЗК-2 ЗК-8 ЗК-13 ЗК-14	ПК-5 ПК-19 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Поняття “етнографія”, “етнос”, “народ”, “нація”, завдання та предмет курсу “Народознавство Чехії”. Походження чеського народу, етнічна територію Чехії та етнічний склад населення, етнографічні регіони ЧР, календарно-побутова обрядовість, обрядовість зимового та весняного циклів, літні та осінні звичаї та обряди, народні свята та традиції, родинні звичаї та обряди, обряди при народженні дитини, одруженні та смерті, основні народні ремесла, промисли: рибальство, мисливство, виробництво вугілля, народне житло, види будівель, регіональні особливості національного вбрання чехів, оздоблення, матеріал, літній та зимовий одяг, відомості про види чоловічого одягу, жіночого та дитячого одягу, про святкове та робоче вбрання, поділ чеської кухні, технологію приготування їжі, випікання хліба, музичні народні інструменти.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>Знання і розуміння основних понять та термінів Народознавства; головних символів та оберегів чеського народу; народних свят та звичаїв; призначення найужитковіших хатніх речей, посуду, музичних інструментів; традиційних чеських страв: звичайних та обрядових; частин чеського народного одягу та їх призначення; головні убори та їх призначення; історії та типів чеського житла; народних ігор; чеських народних пісень, колискових, забавлянок, приказок, прислів'їв; історію та види чеських народних ремесел.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>аналізувати стан культурно-побутових традицій народу, оцінювати їхню роль у житті людей; усно реконструювати давні форми суспільного життя й культури; досліджувати зміни окремих етнічних ознак у ході історичного розвитку (ареалу розселення, особливості господарської діяльності та</p>
-------------------	----------------------	---	--------------------------------	------------------------	--

					культури тощо); вміння використовувати набуті знання в професійній діяльності.
ДВВС 2.2.02.1.	Основи ораторського мистецтва	4	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-13 ЗК-14	ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-17 ПК-20 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Úvod, náležitosti předmětu. Role rétoriky. Vývoj rétoriky. Vazba rétoriky na další disciplíny. Technika mluveného slova. Práce s hlasem. Síla hlasu, fyzické a psychické naladění. Dýchání, procvičování správného dýchání. Rezonance, vokalizace a artikulace. Specifika jevištní rétoriky. Verbální a neverbální projev. Řeč těla (gesta, mimika), přízvuk, rytmus, intonace. Mimoverbální komunikace v doprovodu se slovním projevem. Zlepšení slovní zásoby -- potlačení parazitních výrazů. Druhy projevů. Formální a neformální projev. Potlačení stresu a trémy při prezentacích a veřejných vystoupeních. Získání pozornosti publika. Videotrénink se zpětnou vazbou - monolog, dialog. Etiketa při rétorice.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>znalost dějin retoriky, úloh řečnictví v procese dorozumívání; řečnické žanry, jejich vývin od antiky po současnost; druhy řečnických projevů, prostředky jejich realizace; významové souvislosti rychlosti řeči, plynulosti projevu a kvality řečnického projevu.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>charakterizovat řečnický styl, inventář jeho výrazových prostředků; rozlišovat řečnické žanry, situace, ve kterých se uplatňují; používat jednotlivé druhy řečnických projevů s uplatněním jejich slovní, virtualní a auditivní složky; kompozičně sformovat vědecký, veřejný a rodinný projev; uplatňovat distinktivní výrazové prostředky v písemných a ústních projevech; adekvátně pracovat s pauzou v řečnickém vystoupení, používat souvislost mezi ní a plynulostí myšlení; tvořit modelové řečnické situace jako účinné didaktické metody.</p>
ДВВС 2.2.02.2.	Практична риторика	4	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-13	ПК-2 ПК-5 ПК-6	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Багатозначність поняття «риторика». Риторика як наука. Різноманітність підходів до предмету вивчення риторики. Класична риторика. Неориторика. Завдання риторики як науки. Філософські, філологічні,</p>

			ЗК-14	ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-17 ПК-20 ПК-21	<p>естетичні та прагматичні аспекти риторичних учень. Риторика та красномовство. Сфери застосування риторики. Мова та мовлення. Функції мовлення. Комунікація. Особливості мовленнєвої комунікації. Позиція слухача. Цільові засади мовлення. Ритуальне, провокаційне, імперативне мовлення. Мотивація професійного мовлення. Свідоме / несвідоме у мовленнєвій комунікації. Етичні та комунікативні аспекти мовлення. Основні роди, види й жанри красномовства. Мовленнєвий етикет. Мовленнєвий акт. Текст як продукт мовленнєвої діяльності. Етапи мовленнєвого акту. Тема і рема. Співвідношення теми та заголовку. Ділення тем. Звуження та субординація тем. Мотиви та критерії вибору теми. Джерела матеріалу та його накопичення. Прийоми накопичення та впорядкування матеріалу. Концепція. Моделювання аудиторії. Композиція та жанри мовних творів. Типи мовлення-тексту (опис, розповідь, роздум). Плани та їх види. Складання планів доповідей. Методи викладу матеріалу (дедуктивний, індуктивний, аналогічний, концентричний, стадійний). Типи висновків. Поняття про тропи та фігури. Фігури мислення та фігури мовлення. Риторичні фігури. Анафора. Епіфора. Стик. Кільце. Хіазм. Еліпсис. Інверсія. Фонетичні фігури: алітерація, асонанс. Тропи. Метафора. Метонімія. Перифраз. Антифразис. Гіпербола. Літота. Питання в риторичі (гіпофора та риторичне питання). Антитеза. Градація. Невербальні засоби спілкування. комунікації Інтонування. Наголоси і паузи. Жести. Міміка. Техніка дихання і техніка мовлення. Голос. Висота звуку. Сила звуку. Інтонація. Мелодика. Логічний наголос. Гучність. Темп мовлення. Період. Інтонаційні сегменти. Паузи. Мовленнєва поведінка оратора. Підтримка уваги аудиторії у ході виступу. Чинники, що впливають на увагу слухачів. Періоди уваги. Засоби підтримки уваги аудиторії. Відповіді на питання аудиторії. Специфіка рекламного тексту. Аналіз публічного виступу як передумова вдосконалення ораторської майстерності.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p>
--	--	--	-------	---	--

					<p>знання і розуміння основних понять риторики; етапи розвитку риторики; правила та прийоми ефективного мовленнєвого впливу; паралінгвістичних виражальних засобів; композиції промови оратора; диференціацію ораторських виступів за типом комунікативної ситуації; комунікативних вимог до особи оратора та слухача; об'єктивних та суб'єктивних чинників ораторського виступу; ораторських промов, їх характерні ознаки, структурні та стилістичні особливості; принципів культури мовлення, орфоепічних норм чеської мови під час ораторського виступу.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>вибирати тему промови, аналізувати її, збирати і систематизувати матеріал із даної проблеми; на основі спостережень і аналізу бази даних створювати "портрет аудиторії"; аналізувати і вибирати професійно значимий мовленнєвий жанр, що відповідає конкретній ситуації та створювати максимально ефективну композицію промови; вести розгорнутий монолог, ефективну бесіду з фахової проблематики; вирішувати комунікативні та мовленнєві завдання в конкретній ситуації спілкування; логічно правильно, точно, етично й емоційно виражати думки в словах, відповідно до змісту, умов комунікації та адресата, прагнучи при цьому передати у промові свій індивідуальний стиль; системно аналізувати весь комунікативний процес.</p>
ДВВС 2.2.03.1.	Переклад текстів ділового стилю	3	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-5 ЗК-6 ЗК-9 ЗК-10	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Лінгвістичні аспекти економічного тексту. Особливості перекладу економічної та фінансової термінології. Фонові знання перекладача в певних галузях економіки як запорука якісного перекладу. Техніка перекладу юридичної термінології, зокрема такої, що не має еквівалентів в українській мові. Особливості перекладу сталих словосполучень, характерних для юридичних текстів. Графічний аспект правової документації. Особливості перекладу скорочень назв міжнародних організацій. Переклад скорочень підприємницьких суб'єктів. Переклад</p>

				ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	<p>скорочень назв інституцій та адміністративних одиниць. Переклад титулів. Специфіка ведення ділової кореспонденції.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>знання і розуміння особливості дискурсу ділового спілкування у чеській та українській мовах; знання основних принципів передачі в перекладі лексико-граматичних та жанрово-стилістичних особливостей матеріалів сфери економіки, юриспруденції та бізнесу; іншомовної економічної та юридичної термінології; перекладацькі трансформації, що застосовуються під час письмового та усного перекладу.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>виробити вміння та навички перекладу стандартизованої документації українською з чеської мови та навпаки з урахуванням особливостей стилю і термінології. використовувати у перекладі засвоєні прийоми, заходи і трансформації; передавати в перекладі стиль оригіналу; володіти техніками: послідовного та синхронного перекладу на економічну тематику; письмового перекладу текстів офіційно-ділового стилю, економічних та юридичних текстів; реферувати та анотувати економічні й юридичні тексти.</p>
ДВВС 2.2.03.2.	Офіційно-ділове листування чеською мовою	3	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-5 ЗК-6 ЗК-9 ЗК-10	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>поняття ділова кореспонденція; типи ділової кореспонденції; формат ділового листа; типи ділових листів; формат повідомлень електронною поштою; віртуальний етикет; переклад офісної лексики; влаштування на роботу. типи резюме та CV; переклад ділових контрактів та угод; бізнес-презентації. переклад лексики бізнес-презентації; Особливості ділової лексики в публіцистичних матеріалах.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>опануванню студентами нормативної лексики чеської мови в комунікативномовленневих ситуаціях ділового спілкування; засвоєння видів і типів перекладу при роботі у ситуаціях ділової комунікації;</p>

				ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	здійснення перекладу матеріалів ділового спрямування з урахуванням лексичних, синтаксичних, граматичних та прагматичних особливостей. До практичних вмінь та навичок входять: переклади текстів ділової комунікації з української мови на чеську та навпаки, написання власних ділових листів та резюме, здатність вести ділові переговори.
ДВВС 2.2.04.1.	Українсько-чеські літературні взаємини	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-21 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: основні етапи розвитку українсько-чеських літературних взаємин; українсько-чеські взаємини до початку ХІХ ст.; українсько-чеські літературні взаємини періоду просвітництва та класицизму; українсько-чеські взаємини у добу романтизму (штурівський період); українсько-чеські літературні взаємини періоду реалізму та модернізму; українсько-чеські літературні взаємини в міжвоєнний період; українсько-чеські літературні взаємини другої половини ХХ ст.; українсько-чеські літературні взаємини на сучасному етапі. Когнітивні компетентності включають: здатність орієнтуватися в суспільно-історичних та культурних особливостях, що позначилися на розвитку українсько-чеської літературної співпраці; орієнтуватися в основних етапах розвитку українсько-чеських літературних взаємин, у впливах та взаємовпливах у розвитку української та чеської літератур. До практичних вмінь та навичок входять: вміння орієнтуватися в основних етапах розвитку українсько-чеських літературних взаємин; знати подвижників чесько-української літературної співпраці, визначати їх роль і місце в дискурсі українсько-чеських взаємин; аналізувати художні твори чеської літератури в українських перекладах; простежувати впливи та взаємовпливи в українській та чеській художній літературі.

ДВВС 2.2.04.2.	Аналіз чеського художнього тексту	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13 ЗК-14	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-21 ПК-22	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Герменевтика як теорія та мистецтво тлумачення текстів. Класифікація методів аналізу художнього тексту. Традиційні шляхи та найуживаніші методи аналізу художнього тексту: «слідом за автором», пообразний, проблемно-тематичний, композиційний. Традиційні шляхи аналізу художнього тексту: біографічний, творчо-генетичний, формальний, статистичний, соціологічний, порівняльний, культурно-історичний, історико-функціональний методи аналізу. Семантичне декодування поетичного твору. Культурологічний контекст вивчення літературних творів. Стилістичний аналіз. Психологічний аналіз. Текстуальний (мотиви, підтекст), контекстуальний (історико-культурологічне, біографічне тло вивчення тексту) аналізи художніх творів. Нетрадиційні методи аналізу художнього тексту: культурологічні, естетичні, психологічні, міфологічні, часопросторові, гендерні, архетипні виміри. Інтертекстуальний аналіз художніх творів (алюзії, ремінісценції, цитації). Міфоаналіз. Поняття міфологем. Метод логіко-семіотичної рамки. Види літературознавчого аналізу, зумовлені певними естетичними концепціями художньої творчості: архетипний, гендерний, феноменологічний аналізи тексту. Методичні прийоми хронотопічного аналізу. Структуралістський аналіз художнього тексту (бінарні опозиції). Постструктуралізм. Деконструктивізм.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>широкий спектр літературознавчих методів аналізу художнього тексту, наявних у вітчизняному та зарубіжному літературознавстві; здатність окреслити специфіку літературознавчого аналізу, його відмінність від інтерпретації художнього тексту; визначити роль і значення літературознавчого аналізу для розкодування художнього тексту; опанувати різні види літературознавчого аналізу.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p>
-------------------	--------------------------------------	---	--	---	--

					застосовувати різні методики і прийоми аналізу художнього тексту; аналізувати різні рівні художнього тексту; самостійно мислити і долати дослідницьку суб'єктивність.
ДВВС 2.2.05.1.	Економічна термінологія сучасної чеської мови	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Základní mikroekonomické pojmy. Národní hospodářství. Subjekty národního hospodářství. Hrubý domácí produkt. Hospodářská politika. Faktory hospodářského růstu. Odvětví národního hospodářství. Nábídka a poptávka. Tržní rovnováha. Konkurence. Podnikání. Živnost. Základní formy podnikání. Typy podniků. Právní formy podnikání: živnost, obchodní společnosti, akcie. Peníze a bankovníctví. Měnový kurz a mezinárodní měnový systém. Bankovní soustava. Centrální banka. Komerční banky. Cenné papíry: dluhopisy, akcie, směnky, šeky. Burza. Základní druhy burz. Osobní finance. Zhodnocení volných prostředků: termínovány vklad, spoření, nákup specifických komodit. Řízení a financování podniku. Druhý financování. Finanční analýza. Výroba. Nákup a odbyt. Investiční činnost. Úkoly, fáze nákupního procesu. Řízení zsob, pojistné zásoby, logistika, životní cyklus výrobků. Skupiny investic. Cíl investování, zdroje. Hodnocení investic. Euro, rozpočet EU, schengenský prostor. Evropská hospodářská a měnová Unie. Eurozóna. Rozpočet UE: příjmy rozpočtů.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>знання, розуміння та осмислення студентами теоретичних аспектів економічного життя сучасного українського та чеського суспільства, оволодіння інструментарієм чеської економічної терміносистеми; поняття про основні мікроекономічні терміни; основні макроекономічні терміни.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>вміння вільно оперувати економічними термінами; використовувати знання з курсу «Економічної термінології» як досвід перекладу в сфері зовнішньоекономічної діяльності, зовнішньої торгівлі, міжнародних інвестиційних процесів.</p>

ДВВС 2.2.05.2.	Чеський словотвір у контрастивному аспекті	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-13	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>поняття про словотвір у контрастивному аспекті; поняття про словотвірне значення, словотвірний тип, словотвірну категорію, словотвірний ланцюжок, словотвірне гніздо, у контрастивному аспекті; поняття про словотвірні форманти та їх види; способи словотвору та їх класифікація; словотвірна система чеської мови; словотвір іменника; словотвір прикметника; словотвір займенника та числівника; словотвір прислівника; словотвір дієслів; словотвір службових частин мови у контрастивному аспекті.</p> <p>Когнітивні компетенції включають:</p> <p>здатність розрізняти поняття контрастивна лінгвістика, контрастивний словотвір; здатність розрізняти похідну основу від непохідної з контрастивного аспекту; вміння характеризувати основні ознаки змін у словотвірній структурі слова.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>вміння робити словотвірний аналіз слова; давати визначення твірної основи і словотвірних засобів, похідної основи; навички аналізу словотвірної структури похідного слова у контрастивному аспекті; навички аналізу будови словотвірного гнізда; вміння визначати способи словотворення; вміння характеризувати основні ознаки морфологічного словотворення з контрастивної точки зору.</p>
ДВВС 2.2.06.1.	Юридична термінологія сучасної чеської мови	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Pojem právo. Právo pozitivní a přirozené. Právo soukromé a veřejné. Právo vnitrostátní, právo mezinárodní a právo Evropských společenství. Právo hmotné a právo procesní. Pojem právního vztahu. Právní úkony. Ústavní právo. Soudní právo. Občanské právo. Smluvy podle občanského zákoníka. Zavazkové právo. Vlastnictví. Náhrada škody. Věčna břemena. Rodinné právo. Formy právních rezimů. Náhradní péče o dítě. Dědictví. Občanské soudní řízení. Trestní právo.</p>

			ЗК-13 ЗК-14	ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	<p>Trestní čin. Trestní odpovědnost. Dělení trestních činů. Trestní sankce. Druhy trestů. Trestní právo procesní. Trestní řízení. Opravné řízení. Pracovní právo. Základní zásady pracovně právních vztahů. Pracovní poměr. Pracovní smlouva. Zkušební doba. Skončení pracovního poměru. Odstupné. Odpovědnost za škodu. Náhrada za škodu. Evropská integrace. Dějiny evropské integrace. Smluvy zakládající evropskou integraci. Začlenění ČR do EU. Politiky EU a právo EU.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>знання і розуміння основних понять права, системи права, галузі права.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>Вільно оперувати юридичними термінами. перекладати тексти юридичного характеру, юридичні документи, судові рішення, договори, засновницькі документи з урахуванням особливостей різних організаційно-правових форм господарювання тощо.</p>
ДВВС 2.2.06.2.	Основи зіставного мовознавства	3	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-8 ПК-12 ПК-14 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>сучасні напрями досліджень у галузі контрастивної лінгвістики і лінгвістичної типології. Зіставно-типологічний аналіз мовних систем і підсистем, характерологічний і універсологічний підходи у вивченні мов різних типів. Провідні методики у сфері зіставного мовознавства і лінгвотипології. З'ясування теоретичних та методологічних проблем у зіставно-типологічній фонетиці, дериватології, морфології, синтаксисі та лексикології. Предмет, об'єкт, мета і завдання зіставного мовознавства, його місце в системі наук та прикладне значення в системі лінгвістичних досліджень. Установлення основних етапів розвитку контрастивної лінгвістики. Визначення змісту і завдань лінгвістичної типології, характерології та універсології. Поглиблення знання про типологічну класифікацію мов, її різновиди. Сутність зіставного методу в мовознавстві. Проблема мови-еталона порівняння. Принципи, рівні, аспекти й етапи зіставного аналізу. аспекти зіставлення фонологічних</p>

систем мов різних типів та фонетичних процесів: асиміляції, акомодатії, дисиміляції, редукції тощо. Типологія складів у мовах світу, а також суперсегментні засоби: інтонація, наголос і т.д. Одиниці зіставного дослідження словотвору, поняття «словотвірна потенція різних класів слів», принципи і методика контрастивних дериватологічних досліджень. Семантичний обсяг слів, специфіка переносних значень. Поняття безеквівалентної лексики та лексичних лакун тощо. Визначення принципів і методів зіставного дослідження лексики і лексичної семантики. Типи міжмовних співвідношень фразеологічних одиниць і їхня національна специфіка. Способи вираження граматичних значень у мовах світу, різні підходи до класифікації частин мови. Підходи контрастивного аналізу морфологічних категорій у мовах різних типів. Основні поняття зіставного синтаксису.

Когнітивні компетентності включають:

Знання сучасних контрастивних теорій та їхніх представників; сучасного термінологічного апарату зіставного мовознавства і лінгвотипології; принципів, рівнів, аспектів, етапів зіставного аналізу мовних явищ і одиниць; специфіки контрастивних і типологічних досліджень фонетико-фонологічного, морфемно-дериваційного, лексико-семантичного морфологічного і синтаксичного рівнів мов різних типів; етапів і перспектив розвитку зіставного мовознавства і лінгвотипології.

До практичних умінь та навичок входять:

студент повинен вміти застосовувати зіставний метод і прийоми в лінгвістичних дослідженнях; визначати мовні типи й типи мов; розрізняти зіставно-типологічні й порівняльно-історичні методи дослідження; аналізувати мовні явища і мовні одиниці, що належать до фонетико-фонологічного, морфемно-дериваційного, лексико-семантичного морфологічного і синтаксичного рівнів мов різних типів; застосовувати

					результати зіставних досліджень у практиці викладання, а також у власному лінгвістичному дослідженні.
ДВВС 2.2.07.1.	Історія антропосистем слов'янських мов	4	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5 ПК-7 ПК-10 ПК-14 ПК-17	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>засвоєння студентами зовнішніх і внутрішніх причин еволюції антропосистеми; основних етапів цієї еволюції, екстралінгвальних факторів, що формували антропосистему слов'ян, універсального і особливого в процесі розвитку і трансформації однолексемних антропосистем у багатолексемні; усвідомлення специфіки сучасної словацької антропосистеми у зіставленні з українською; сучасних тенденцій антропонімії слов'ян; знання ономастичної термінології та праць з антропонімічної проблематики.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>періодизацію розвитку антропонімії слов'ян, причини трансформації антропосистеми, типи антропонімних формул допрізвищового періоду, специфіку становлення прізвищ у різних групах слов'янських мов, сучасну ономастичну термінологію, особливості праслов'янської антропосистеми, джерела її реконструкції; сучасну антропонімічну проблематику.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>студент повинен вміти пояснювати сучасні антропонімічні традиції, спираючись на знання історії антропосистем; використовувати антропонімічну термінологію; проводити етимологічні дослідження слов'янських імен та прізвищ; характеризувати історію антропосистем окремих слов'янських мов; пояснити причини використання східними слов'янами трилексемної антропоформули офіційного іменування особи і відсутність по батькові у інших груп слов'ян; пояснити причини зміни у жінок дівочого прізвища при шлюбі; користуватися ономастичними словниками; на базі ономастичних словників проаналізувати етимологію свого імені і прізвища.</p>

ДВВС 2.2.07.2.	Чеська ономастика	4	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-5 ПК-7 ПК-10 ПК-14 ПК-17	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Ономастика як лінгвістична наука. Значення ономастики в сучасному мовознавчому процесі. Поняття власної назви. Порівняння класу власних та загальних назв. Процеси переходу апелятивів у власні назви і навпаки. Способи утворення власних назв (онімізація та трансонімізація). Роль екстралінгвістичних чинників у виборі власної назви. Традиційні (антропоніми, топоніми, гідроніми, теоніми, міфоніми) й нетрадиційні (урбоніми, ергоніми, назви товарних знаків) групи онімів. Антропоніміка. Історія виникнення чоловічих та жіночих імен. Народні найменування заміжніх жінок, календарні імена. Утворення чеських прізвищ. Вуличні прізвиська як одне з джерел походження прізвищ. Поняття топоніма, топоніміки, топонімії. Історія науки про власні назви географічних об'єктів. Класифікація топонімної лексики: гідроніми; макро- і мікротопоніми; урбаноніми; ороніми й ойконіми.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>ознайомити студентів із предметом ономастики, найбільш ефективними методами ономастичних досліджень; дати основні поняття про власне ім'я, утворення прізвищ, прізвиськ; розширити знання студентів про основні підрозділи ономастики, які традиційно виділяють у зв'язку з категоріями власних імен; вміння визначати межі ономастичної зони.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>орієнтуватися в історичних періодах чеської літературної мови; вміти транскрибувати чеські та українські імена та прізвища при перекладі, розпізнавати короткі форми особових імен чехів.</p>
ДВВС 2.2.08.1.	Усна народна творчість	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Teorie a metody folkloru. Žánry folkloru. Děniny českého folkloru. Sběratelé českého folkloru: K.J.Erben. B.Němcová. F.L.Čelakovský. F.Sušil. J.Š.Kubín.Folklorní lyrika. Základní rozdělení folkorní lyriky. Lidová poezie (Šel jest Pán Bůh, šel do ráje). Lidová píseň. Sběratelé lidových písní.Obřadní cykly. Zpěvy rodinné, svatební, pohřební. Kalendarní písně. České zpěvy</p>

			ЗК-13	ПК-17 ПК-21 ПК-22	<p>Vánoční a Velikonoční. Kramařské písně. Folklorní epika. Rozdělení folklorní epiky. Folklorní epika veršovaná (hrdinská, historická). České lidové balady. Teoretický základ lidových balad. Lidové balady (Osířelo dítě, Sestra travíčka, Pod Veronou, Vandrovali hudci). Folklorní epika prozaická. Drobné folklorní útvary. České lidové pohádky. Sběratelé lidových pohádek (J.Polívka, V.Tille, J.Š.Kubín, J.Horák, J.Š. Baar, O.Sirovatka. Teorie původu pohádek. Způsoby adaptace lidových pohádek. Folklorní drama a divadlo. Základní rozdělení lidových dram. Obchůzky Mikulašské, na Tri králové. Sběratelé lidových her.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: знання і розуміння основних етапів історію фольклору та основних понять теорії фольклору; періодизації фольклору; напрями та школи фольклористики; ознайомлення з давньою чеською міфологією; жанровою системою, тематикою, проблематикою фольклору.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять: вміння аналізувати фольклорні твори з точки зору різних шкіл фольклористики, визначати і розшифровувати знакову і вербальну символіку, визначати шляхи і прийоми застосовування здобутих теоретичних знань у своїй професійній діяльності.</p>
ДВВС 2.2.08.2.	Чеський народний епос	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-21 ПК-22	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Мистецтво як форма суспільної свідомості та фольклор. Фольклор як мистецтво слова. Соціальна природа фольклору. Життєвий зміст фольклору. Художня система фольклору. Народний епос як складова усно народної творості. Усна поетична творчість чеського народу та інших слов'ян. Спільні та подібні явища в ній. Збирання і вивчення чеського фольклору. Жанровий склад чеського народного епосу. Система жанрів, її історичне формування. Генетичний зв'язок жанрів. Малі жанри. Прозаїчні епічні жанри. Порівняльно-історичне вивчення фольклору (типологічне, генетичне, історико-культурне).</p> <p>Когнітивні компетентності включають: обсяг понять “міфологія”, “фольклор”, “фольклористика”, “епос”; особливості жанрового складу чеського епосу; загальні особливості чеської</p>

					<p>епосу; малі жанри чеського фольклору; обсяг поняття “усна народна проза”; види віршованих епічних жанрів; жанри народного епосу; театральні-драматичні елементи в календарних та сімейних обрядах; загальні закономірності розвитку чеського народного епосу.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять: назвати загальні особливості фольклору; охарактеризувати художню систему фольклору; довести генетичний зв’язок жанрів фольклору; визначити склад календарної та сімейної обрядової поезії; дати визначення понять “прислів’я” та “загадка”; визначити такі поняття, як “казка” (про тварин, чарівна, соціально-побутова); “переказ”, “легенда”, “оповідь”; назвати особливості віршованих епічних жанрів; класифікувати народний епос за тематикою та структурою; розрізнити форми народного театру.</p>
ДВВС 2.2.09.1.	Історична граматика	3	ЗК-1 ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-10	<p>Знання з предметної галузі включають: Periodizace vývoje češtiny. Způsoby poznání jazykového vývoje a prameny k němu. Vývoj fonologického systému od praslovanštiny do konce X. století. Vývoj samohláskového systému. Vývoj praslovanských samohlásek. Praslovanské samohlásky a jejich prozodické vlastnosti. Vývoj skupin <i>tort, tolt {tárt, tált}, tert, telt</i> neboli tzv. metateze likvid. Vývoj skupin <i>thrt, tbrt. tblt, t bit</i>. Stahování neboli kontrakce. Vývoj nosových samohlásek. Zánik a vokalizace jerů. Pračeský stav samohlásek. Vývoj souhláskového systému. Vývoj praslovanských souhlásek. Další vývoj souhlásek: změna <i>dt' > z'</i>, měkkostní korelace souhlásková a její rozvoj, depalatalizace pračeské. Vývoj českého fonologického systému od konce X. století do konce století XIV. Vývoj samohláskového systému změny v samohláskách nízkých. Fonologický systém po provedení přehlásky <i>'a > ě</i>. Změny v samohláskách vysokých a středových. Vývoj slabikotvorných likvid. Nové <i>r, l</i> sonans a vývoj pobočných slabik. Staročeská kvantita. Staročeský přízvuk. Vývoj souhláskového systému. Hlavní historická depalatalizace neboli ztráta měkkostní korelace. Vývoj fonologického systému od konce XIV. století do konce XVI. století. Vývoj samohláskového systému. Vývoj souhláskového systému. Tvaroslovný systém (gramatické kategorie, druhy deklinací). Vývoj jmenných deklinačních typů. Deklinace</p>

zájmenná. Deklinace složená. Verba – slovesné kategorie, slovesné třídy. Slovesné časy. Infinitiv, supinum, participia. Imperativ. Atematická slovesa. Staročeská syntax. Slovní zásoba. Vývoj českých dialektů.

Когнітивні компетентності включають:

pravopisné systémy češtiny; typy jazykových změn, zejména hláskových; vývoj samohláskového a souhláskového systému; vznik nářečního rozdělení češtiny na základě historického hláskového vývoje; gramatické kategorie staročeské deklinace; jmenné, zájmenné a složené deklinaci; proměna deklinačního principu kmenového v princip rodový; staročeský konjugační systém; změny soustavy slovesných tvarů; základní rysy a tendence syntaktického vývoje češtiny; praslovanské dědictví ve staročeské, respektive české slovní zásobě; vývoj české slovní zásoby.

До практичних умінь та навичок входять:

rozdělit a popsat typy pramenů pro poznání vývoje jazyka; zařadit staročeské texty do konkrétního období vývoje češtiny; charakterizovat jednotlivá období vývoje češtiny včetně zařazení nejvýznamějších památek; porozumět staročeskému textu a za pomoci staročeského slovníku jej převést do češtiny; určit typ pravopisu staročeské památky; vysvětlit současnou podobu pravopisu z hlediska vývoje jazyka; vysvětlit příčiny hláskových změn; popsat průběh hláskových změn; na základě hláskových změn datovat vznik staročeského textu, vysvětlit příčiny hláskových změn; vysvětlit a popsat vývoj staročeské deklinace; určit gramatické kategorie jmenných tvarů; vysvětlit morfologické nepravidelnosti a tendence novočeské deklinace; určit slovesné ve staročeském textu a převést je do nové češtiny; určit gramatické kategorie slovesných tvarů; popsat vývoj slovesných gramatických kategorií ve staré češtině; charakterizovat vývoj syntaxe; popsat vývoj staročeské slovní zásoby a způsoby jejího obohacování.

<p>ДВВС 2.2.09.2.</p>	<p>Розвиток фонетичної і морфологічної системи чеської мови</p>	<p>3</p>	<p>ЗК-1 ЗК-2 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13</p>	<p>ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-10 ПК-11</p>	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Praslovanský původ češtiny. Charakteristika praslovanského základu češtiny. Vývoj fonologického systému od praslovanštiny do konce X. století. Vývoj samohláskového systému. Vývoj praslovanských samohlásek. Hlavní změny v praslovanském základě češtiny v 10. stor. Vývoj skupin <i>tort, tolt (tart, tált), tert, telt</i> neboli tzv. metateze likvid. Vývoj skupin <i>tʔrt, tʔrt, tʔlt, tʔlt</i>. Stahování neboli kontrakce. Vývoj nosových samohlásek. Zánik a vokalizace jerů. Pračeský stav samohlásek. Vývoj souhláskového systému. Vývoj praslovanských souhlásek. Změna <i>dz' > z'</i>. Depalatalizace pračeské. Měkkostní korelace souhlásková a její rozvoj. Vývoj českého fonologického systému od konce X. století do konce století XIV. Vývoj samohláskového systému. Změny v samohláskách nízkých. Přehláska <i>'a > ě</i>. Změny v samohláskách vysokých a středových a) Přehláska <i>'u > i</i> b) Přehláska <i>'o > ě</i>. Vývoj slabikotvorných likvid (<i>r, l</i> sonans). Nové <i>r, l</i> sonant a vývoj pobočných slabik. Staročeská kvantita. Staročeský přízvuk. Vývoj souhláskového systému. Změna <i>g > y > h</i>. Asibilace u <i>t', d', r'</i> a vznik <i>ř</i>. Vývoj fonologického systému od konce XIV. století do konce XVI. století. Vývoj samohláskového systému. Rozvinutí jotace a labializace. Vývoj dlouhých samohlásek. Diftongizace <i>ý > ei (ý > ej)</i>. Diftongizace <i>ú > ou (ú > ou)</i>. Vývoj fonologického systému od konce XIV. století do konce XVI. století. Monoftongizace <i>ie > í (ie > i)</i>. Monoftongizace <i>uo > ú (uo > ů)</i>. Úženi <i>ě > i</i>. Změna <i>aj > ej (a au > ou)</i>. Monoftongizace <i>ei > e</i> a <i>ou > o</i>. Systém dlouhých samohlásek po provedení všech změn. Vývoj krátkých samohlásek. Systém krátkých samohlásek po provedení všech změn. Vývoj souhláskového systému. Změny <i>šč > št', ždž > žd' št' > št</i>. Konsonantický systém po provedení všech změn. Vývoj <i>morfoogického</i> systému českého jazyka. Vývoj gramatických kategorií. Skloňování (deklinace). Pád. Gramatické číslo. Rod. Druhy deklinace. Deklinace jmenné. Vývoj jmenných deklinačních typů. Pračeské (příp. staročeské) deklinační typy. Deklinace vokalické. Vývoj vzorů podstatných jmen mužského rodu. Mužské o-kmeny. Mužské jo-kmeny. Mužské bjo-kmeny. Kolísání mezi o-kmeny a jo-kmeny. Mužské u-kmeny. Deklinace vokalické.</p>
---------------------------	---	----------	--	--	---

					<p>Vývoj vzorů podstatných středního a ženského rodu. Střední o-kmeny. Střední jo-kmeny. Přejechod od jo-kmenů k nt-kmenům. Střední bjo-kmeny. A-kmeny. Ja-kmeny. Kolísání a přechody mezi a-kmeny a ja-kmeny, bja-kmeny. I-kmeny. Ú-kmeny, ův-kmeny. Deklinace konsonantické. Jmenné skloňování adjektiválií. Deklinace a-kmenová a o-kmenová. Konsonantické skloňování. Deklinace zájmenná. Zájmena bezrodá. Zájmena rodová. Deklinace složená. Časování (konjugace). Osoba. Číslo. Čas. Způsob. Rod. Vid. Vývoj českých slovesných tříd a typů. Staročeské konjugační typy. Třídy.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>основних етапів розвитку чеської мови; розуміння становлення і розвитку фонетичної системи чеської мови; розуміння становлення і розвитку морфологічної системи чеської мови; основні писемні пам'ятки, які є джерелами вивчення історії чеської мови; систему розвитку підрівнів чеської мови та їх особливостей; фонетичні, лексичні, словотвірні, граматичні процеси, які відбувалися у чеській мові у різні періоди її розвитку; володіння інформацією про наукові праці з історичної граматики чеської мови.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять:</p> <p>вміти ілюструвати теоретичний матеріал прикладами; робити лінгвістичний аналіз писемних пам'яток різного часу; правильно визначати хронологічні межі пам'яток за мовними явищами, відбитими в них; вміти відшукувати історичне історичні зміни в сучасних мовних явищ; визначати та усвідомлювати процеси, які сформували фонетичні та морфологічні мовні особливості сучасної чеської мови.</p>
ДВВС 2.2.10.1.	Друга слов'янська мова (словацька)	5	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9	ПК-1 ПК-2 ПК-3	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Загальні відомості про словацьку мову та Словаччину. Алфавіт. Голосні звуки. Дифтонги. Специфічні словацькі приголосні. Наголос і довгота. Засвоєння необхідних виразів: привітання, прощання, подяка та ін. Дієслова <i>buť</i> і <i>mať</i> у теперішньому минулому і майбутньому часах.</p>

			<p>ЗК-10</p> <p>ЗК-13</p>	<p>ПК-5</p> <p>ПК-6</p> <p>ПК-10</p> <p>ПК-21</p>	<p>Складання діалогів. Категорія відмінка. Типи відмінювання іменників. Дієслівні основи. Дієслова теперішнього часу. Дієслова типу <i>pracovať</i>. Особові та присвійні займенники. Категорія роду. Семантико-граматична категорія істоти (<i>životnosť</i>). Правила вживання прізвищ. Модальні дієслова у теперішньому часі. Дієслова минулого часу. Словозміна модальних дієслів у минулому часі. Кількісні та порядкові числівники від 1 до 10. Вказівні займенники <i>ten, tá, to</i>. Прикметники в називному відмінку однини і множини. Дієслова типу <i>bit'</i>. Називний відмінок множини іменників чоловічого роду. Творення жіночих назв від чоловічих. Теперішній час дієслів типу <i>robiť, vidieť, držať</i>.</p> <p>Відмінювання іменників чоловічого роду типу <i>chlap, hrdina</i>. Словозміна дієслів типу <i>mrznúť</i>. Відмінювання іменників чоловічого роду типу <i>dub</i>. Вживання прийменників <i>do, k(ku)</i>. Словозміна нерегулярного дієслова <i>íst'</i>. Відмінювання іменників чоловічого роду типу <i>stroj</i>. Відмінювання назв тварин чоловічого роду. Словозміна дієслів типу <i>chytat'</i>. Прийменники <i>pre, pri</i>. Типи відмінювання іменників жіночого роду. Тип <i>žena</i>. Словозміна дієслів типу <i>rozumieť</i>. Прийменники <i>s (so), z (zo)</i>. Відмінювання іменників жіночого роду типу <i>ulica</i>. Словозміна дієслів типу <i>česať, žať</i>. Відмінювання іменників середнього роду типу <i>mesto, srdce</i>. Вираження причини. Питальний займенник <i>aký?</i> Відмінювання прикметників типу <i>rekný, cudzí</i>. Порядкові числівники. Числівники. Кількісні числівники. Синтаксичний зв'язок кількісних числівників з іменниками. Відмінювання особових та зворотного займенників. Прислівники. Словозміна дієслів типу <i>niest', brať, trieť, minúť</i>. Питальний займенник <i>čí?</i> Утворення та відмінювання присвійних прикметників (<i>otcov, matkin</i>). Відмінювання присвійних займенників. Заперечні та неозначені займенники. Відмінювання займенників <i>sám, všetok</i>. Ступені порівняння прикметників та прислівників. Особливості синтаксису сучасної словацької мови. Відмінювання іменників жіночого роду типу <i>dľaň, kost'</i>. Непроductивні типи <i>gazdiná, pani</i>. Словозміна нерегулярних дієслів <i>stať sa, stáť</i>. Відмінювання іменників середнього роду типу <i>vysvedčenie</i>. Дієслова доконаного і недоконаного виду. Майбутній час дієслів. Зворотні дієслова з компонентом <i>sa</i>. Прийменники. Зворотні дієслова з</p>
--	--	--	---------------------------	---	--

компонентом si. Прийменники з відношенням причини. Умовний спосіб дієслів. Порядок слів при використанні умовного способу. Умовні речення. Прийменники з відношенням умови. Підрядне речення часу. Прийменники з часовим відношенням. Конструкції на позначення часу. Наказовий спосіб дієслів. Відмінювання іменників середнього роду типу dievča. Творення назв малят. Відносно присвійні прикметники. Відмінювання прикметників типу ráví. Правопис i, í, y, ú. Вибрані слова. Прийменники з відношенням мети. Підрядні речення мети. Власні і загальні назви іншомовного походження. Відмінювання іменників типу kuli. Дієприслівники. Активні дієприкметники. Прийменники з просторовим відношенням. Словозміна нерегулярного дієслова jest'. Пасивні дієприкметники минулого часу. Пасивний стан. Підрядне допустове речення. Прийменники з допустовим відношенням. Закон ритмічного скорочення. Частки. Вигуки. Дієслівне керування. Іменники Pluralia Tantum. Віддієслівні іменники. Підрядне речення місця. Прийменники з просторовим відношенням. Сполучники. Пряма мова. Уживання інфінітива.

Когнітивні компетентності включають:

Знання і розуміння загальних відомостей про Словаччину, її історію, культуру, традиції та сучасні геополітичні умови, місце словацької мови серед інших слов'янських мов, специфіку її фонетичної, граматичної та лексичної системи. Засвоєння сучасної словацької графіки, опанування словацької вимови, граматики словацької мови, збагачення словникового запасу. Читання, переклад та переказ словацьких текстів. Складання речення та діалогів словацькою мовою, ведення бесіди словацькою мовою на задану тему.

До практичних вмінь та навичок входить:

Володіти відомостями про Словаччину, її історію, культуру та традиції, сучасні лінгвокраїнознавчі реалії, знати специфіку словацької мови на фоні інших слов'янських мов, вміти лінгвістично обґрунтувати особливості фонетичної, граматичної та лексичної будови, володіти усним та писемним словацьким мовленням, перекладати тексти із словацької українською мовою та навпаки, вміти ілюструвати теоретичний матеріал прикладами сучасної словацької мови.

ДВВС 2.2.10.2.	Друга слов'янська мова (російська)	5	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-3 ПК-5 ПК-6 ПК-10 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Фонетика, фонологія, орфоепія, графіка, орфографія другої слов'янської мови. Характер наголосу. Комбінаторні і позиційні чергування звуків. Лексика другої слов'янської мови як система та її специфіка. Основні парадигматичні класи. Стилiстичні шари лексики. Походження лексики. Соціальні та територіальні діалекти. Диференціація лексики з хронологічного погляду. Фразеологія. Лексикографія. Словотвір і морфеміка. Види морфем другої мови. Класифікація морфем за різними ознаками. Парадигматика морфем. Основа та її види. Зміни в морфемній структурі слова. Поняття мотивованості та членування основи. Види формально-семантичних відношень між твірною та похідною основами. Історичні зміни у складі слова. Типи граматичних категорій мови. Частини мови. Специфіка іменних граматичних категорій. Граматичні категорії російського дієслова. Прислівник: лексико-граматичні ознаки; розряди за словотворчою структурою, способом номінації, лексичним значенням. Слова категорії стану і модальні слова як особливі частини мови. Службові слова. Перехідні явища у системі частин мови. Синтаксис. Типологія синтаксичних зв'язків. Синтаксичні одиниці – словосполучення, просте речення, складне речення.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>базові поняття лексикології, лексикографії, фразеології, що складають їх концептуальну основу; основні парадигматичні групи лексики; основні філологічні словники мови; тенденції розвитку лексико-семантичної системи другої слов'янської мови; основи фонетики, фонології, орфоепії, графіки, орфографії; комбінаторні та позиційні чергування; основні закономірності та тенденції розвитку орфоепічних норм; принципи та основні правила орфографії; специфіку її морфології на фоні інших слов'янських мов, які вивчав та знає студент-богеміст; поняття синтетичної та аналітичної будови мови та їх співвідношення у граматиці;</p>
-------------------	---------------------------------------	---	--	--	--

					<p>основні тенденції розвитку морфологічної системи; основні способи словотвору самостійних частин мови; базові поняття синтаксису, що складають його концептуальну основу; будову синтаксичної одиниці.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входить: зівставляти елементи лексико-семантичної системи другої слов'янської мови з чеською та українською; користуватися лексичним та фразеологічним мінімумом другої слов'янської мови у власній мовленнєвій діяльності; користуватися різними типами філологічних словників; вільно користуватися системою знань з фонетики, фонології, орфоєпії, графіки, орфографії на практиці; визначати та виправляти помилки у вимові у відповідності до норм орфоєпії; користуватися орфоєпічними та орфографічними словниками різних типів; вільно користуватися системою знань з морфології; систематизувати і пояснювати факти морфології другої слов'янської мови на тлі інших слов'янських; зіставляти фрагменти морфологічних систем другої слов'янської та чеської мов; виділяти граматичні форми слова, визначати засоби вираження граматичного значення у певній граматичній формі; будувати морфологічну парадигму та визначати її різновид; виділяти елементи значень словоформи; зіставляти одиниці словотвірного рівня другої слов'янської та і чеської мов; систематизувати і пояснювати факти синтаксичної системи другої слов'янської мови.</p>
ДВВС 2.2.11.1.	Історія чеської літературної мови	3	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-4 ЗК-9 ЗК-13	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-10	<p>Знання з предметної галузі включають: Vývojové fáze a redakce staroslověnštiny. Praslovanština a její zvláštní rysy na čes.-mor. území, písmo. Stopy stsl. v naší kultuře po r. 1096. Staroslovánské vlivy ve slovní zásobě češtiny. Proces konstituování spisovné češtiny; historické vlivy, stopy češtiny před koncem 13. století - bohémika, glosy, vlastní jména; mluvnický, pravopisný a lexikální vývoj ve 14. a 15. století; stč. překlady bible, Klaret, Husův zájem o ČJ podle jednotlivých jazykových rovin. Znaký humanistické češtiny. Vztah humanistů k vlivům cizích jazyků. Mluvnice, slovníky a příručky o češtině v době humanismu a baroka. Bratrský pravopis.</p>

				ПК-21	<p>Bible kralická, Bible svatováclavská. Znaky češtiny v době baroka. Jazykové právo v 15. - 18. století. Čeština od dob tereziánských; obrany, mluvnice. Dobrovského kodifikace. Jungmann a slovní zásoba češtiny. Spory o prozódii češtiny. Názory moravských a slovenských "separatistů" 19. stol. na češtinu. Purismus čili brusičství. Pozice Gebauerovy školy vůči purismu. Gebauer - dílo, kodifikační zásahy, účast v aféře RKZ. Kodifikace pravopisu, výslovnosti a slovní zásoby na přelomu 19. a 20. století. Koncepce jazykové kultury v časopisech Naše řeč, Slovo a slovesnost. Osobnosti v počátcích NŘ a SaS. Pražský lingvistický kroužek - teze, členové; pravopisná kodifikace, mluvnice a slovníky ČJ ve 20. století. Současná jazyková kultura; jazykové poradenství. Poznávání současné jazykové situace (nářeční výzkum - Český jazykový atlas; jazykové korpusy - Český národní korpus aj.).</p> <p>Когнітивні компетентності включають: vývojové fáze formování spisovné podoby češtiny; pokusy kodifikace českého jazyka; vliv dialektů na formování spisovné češtiny; významné osobností české jazykovědy; zvláštností standartizace jazyka; pravopisná kodifikace, mluvnice a slovníky současné češtiny.</p> <p>До практичних умінь та навичок входять: zařadit staročeské texty do konkrétního období vývoje češtiny; rozdělit a popsat typy pramenů pro poznání vývoje jazyka; využívat pro svou práci slovníky a jiné kodifikační příručky; charakterizovat jednotlivá období vývoje češtiny včetně zařazení nejvýznamějších památek; porozumět staročeskému textu a za pomoci staročeského slovníku jej převést do nové češtiny; určit typ pravopisu staročeské památky; vysvětlit současnou podobu pravopisu z hlediska jazyka.</p>
ДВВС 2.2.11.2.	Аналіз пам'яток чеської мови XIV- XIX ст.	3	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-4 ЗК-9	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-7	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Stará čeština 14. století se stává jazykem spisovným. 14. století je doba Karlova – všestranný rozvoj zemí, rozvoj slovní zásoby češtiny – hlavně úřední řeč, přejímání slov z němčiny a latiny; vznikají složitější souvětí; zásluhy univerzitního mistra Klameta (Bartoloměj z Chlumce). Památky: <i>Dalimilova kronika</i> – autor neznámý (šlechtic, vlastenec, začátek 14.st)</p>

			3K-13	<p>PIK-10</p> <p>PIK-21</p>	<p>- první česky psaná, veršovaná. <i>Životopis Karlův – Vita Caroli – autobiografie Karla IV, latinsky. Majestas Carolina – právní spis. Legenda o Sv. Prokopu. Život Sv. Kateřiny. Legenda o Sv. Václavu. Legenda Sv. Aurea (Jakub de Voragine). Mastičkář. Veselá Magdaléna. Hradecký rukopis – 7 satir. Rytířská epika Píseň o Rolandovi – z družiny Karla Velikého Slovo o pluku Igorově – síla Ruska je v jednotě. Tristran a Izolda. Trojanská kronika - vypráví o Trojské válce a jejich hrdinech, Tróju však líčí jako středověké město; první kniha tištěná knihtiskem r.1468 v Praze Píseň o Cidovi – statečný bojovník proti Maurům Alexandreis – česky psaný rytířský epos, autor neznámý (přelom 13. a 14.st.) Období předhusitské a husitské - konec 14.st. – pol.15.st. Tomáš Štítný ze Štítného Sborníky traktátů: <i>Knížky šestery o obecných věcech křesťanských (o dokonalém životě) Řeči besední Řeči sváteční a nedělní.</i> Jan Hus (1371-1415) <i>De eclersia (O církvi) - jediný latinský spis České spisy: Výklad Viery, Desatera a Páteře - výklad tří modliteb Knížky o svatokupectví - kritika církve. Postila – sbírka kázání. Dcerka - učí ženy správnému životu Listy z Kostnice - vybízí český národ ke svornosti O pravopise českém – (háčky a čárky) Husitské chorály (jednoduchý sborový zpěv) Jistebnický kancionál - zpěvník - písně bojové a historické Ktož jsou boží bojovníci. Povstaň, povstaň veliké město pražské – píseň Prahy s výzvou k boji proti Zikmundovi. Žaloba Koruny české Porok (výtka) Koruny české Hádání Prahy s Kutnou Horou. Období polipanské: - po porážce husitů u Lipan 1434 Petr Chelčický (1390 – 1460) Traktáty: <i>O trojím lidu – odsuzuje středověké rozdělení lidí na tři stavy (kněžský, vojenský, robotný) Sieť viery pravé – touha po spravedlivé společnosti, ideální církvi. Humanistická čeština (16. a počátku 17. stol.) Střední čeština 16. a 17. stol. Gramatika česká Jana Blahoslava Poklad jazyka českého Jana Ámose Komenského Bible kralická. Barokní čeština (od poloviny 17.stol. až do začátku národního obrození (poslední třetina 18. stol.)). Doba pobělohorská Brus jazyka českého (Matěj Václav Šteyer) Čechořečnost (Václav Jan Rosa). Čeština obrozenecká. Konec 18. a 1. polovina 19. století.</i></i></i></p>
--	--	--	-------	-----------------------------	--

					<p>Obrany českého jazyka: <i>Rozprava na obranu jazyka slovanského, zvláště českého</i> (Bohuslav Balbín); <i>Obrozenská mluvnice</i> (František Pelcl).</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p><i>основних етапів розвитку чеської літературної мови; її періодизацію у відношенні до розвитку епохи; знати чеські писемні джерела різних століть; читати писемні пам'ятки, які слугують джерелами вивчення чеської літературної мови; знати різні системи правопису, якими пам'ятки написані; на основі пам'яток розуміти фонетичні, лексичні, словотвірні, граматичні процеси, які відбувалися у різні періоди функціонування чеської мови.</i></p> <p>До практичних умінь та навичок входять: здійснювати фонетичний аналіз пам'яток різного часу; здійснювати морфологічний аналіз; розуміти синтаксичні особливості пам'яток; правильно визначати хронологічні межі пам'яток за мовними явищами, відбитими в них; визначати процеси, які сформували мовні особливості сучасної чеської літературної мови.</p>
ДВВС 2.2.12.1.	Історія чеської літературної критики	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-21 ПК-22	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>literární věda – její rozdělení a vývoj Chmelenského Slovo o kritice a Havlíčkova Kapitola o kritice. literární kritika jako metaliteratura; specifika a žánry LK Sabinova Úloha kritiky, Nerudův Moderní člověk a umění; počátky české LK J. V. Sládek jako představitel kritiky lumírovské; literární kritika v epoše družiny májové; literární kritika v období ruchovců, lumírovců a v čas. Osvěta F. X. Šalda a Jiří Karásek ze Lvovic (Kritika Patosem a inspirací; Karel Hlaváček); literární kritika v období moderny. Vodička: Základy umělecké kritiky; vývoj a proměny české LK do 1. sv. války; česká meziválečná kritika J. Durych: Ejhle, člověk; strukturalismus v české literární vědě a kritice Mukařovského Kapitoly z české poetiky; marxistická kritika meziválečná a poválečná Štoll jako pokračovatel Fučíkův; česká tzv. demokratická kritika v časech meziválečných, válečných a poválečných V. Černý: Boje a směry socialistické kultury; literární kritika v 60. letech XX. století M. Suchomel: Literatura z času krize; projev M.</p>

					<p>Kundera na 4. sjezdu Svazu československých spisovatelů (aneb: Schauer stále aktuální?); literární kritika v období normalizace; limity oficiální kritiky; kritika samizdatová a exilová J. Lopatka: Předpoklady tvorby, A. Brousek: Na brigádě; současná česká literární kritika; literární a literárněkritická postmoderna J. Kratochvil: Příběhy příběhů.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: знання і розуміння предмету і функцій літературно-художньої критики; суспільно-політичних, історико-культурних передумов появи літературної критики, основних тенденцій, загальні закономірності, національної специфіки літературного процесу; здобутки чеської та світової естетико-теоретичної думки та літературно-художньої критики, що мають бути системно і хронологічно осмислені; жанрів літературно-художньої критики; літературно-критичні праці, що рекомендовані для обов'язкового прочитання;</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять: визначати сильні й слабкі сторони літературно-критичних концепцій; – самостійно здійснювати літературно-критичний аналіз художнього твору, літературного явища, літературного видання, використовуючи при цьому набуті знання; аналізувати ідейний зміст та художню своєрідність художніх творів; грамотно використовувати теоретичні знання при аналізі літературно-художніх явищ; визначати художньо-естетичну цінність творів.</p>
ДВВС 2.2.12.2.	Чеська література XIX-XX ст. в критичному аспекті	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Mrštíkovo boje o naturalismus a realismus. Spor o Hálek jako katalyzátor literárního vývoje v 90. letech. Šaldovy <i>Boje o zítřek</i> a jejich vztah ke kritikovým počátkům v prvních letech devadesátých. F. V. Krejčí a jeho pojetí moderního umění v 90. letech. Karásek o generaci 90. let (<i>Impresionisté a ironikové</i>). Kritický typ Arnošta Procházky. Martenovy eseje o francouzském a českém umění (<i>Kniha silných, Akord</i>) v kontextu hledání řádu umění v české kritice počátku století. Šaldova <i>Duše a dílo</i> jako vyvrcholení zájmu o tvůrčí</p>

				ПК-22	<p>індивідуум (проблém романтизму). Hilarovy úvahy o symbolismu a jeho tvůrcích (<i>Odložené masky</i>)</p> <p>Karel Čapek: zrod modernistického kritika (1908-1914). Tradicionalismus jako lék na krizi literatury? Arne Novák v desátých letech. Programová kritika civilistická: S. K. Neumanna <i>At' žije život!</i> Program proletářského umění u Josefa Hory. Karel Teige: problémy tendenčnosti umění a otázka modernosti. Od proletářského programu k poetismu. Expresionistický koncept v poválečném chaosu. F. Götz. S. K. Neumann a Proletkult. Pišova „osudová“ kritika a jeho vztah k avantgardě. Šaldův vztah k avantgardě. Kritika a surrealismus. K proměnám kritických postojů B. Václavka (<i>Od umění k tvorbě, Tvorbou k realitě</i>). Fischerův koncept psychologické kritiky. Marxistická kritika ve 30. letech (J. Rybák, J. Fučík, F. Soldan). Durychovy kritické provokace.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>Систему жанрів літературної критики, методи і критерії оцінки твору Періодизацію української літературної критики, її передумови і особливості зародження, становлення, стан і функціонування у різні періоди. вільно володіти логіко-понятійним апаратом, термінами, даними літературознавства, цитатами художніх творів.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>Аналізувати явища художньої літератури, давати їм критичну оцінку на основі критеріїв-передумов та критеріїв-прикмет; вміння самостійно писати різні за жанровими формами твори літературно-художньої критики.</p>
ДВВС 2.2.13.1.	Проблеми усного (синхронного) перекладу	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9	ПК-1 ПК-2 ПК-5	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Усний двосторонній переклад. Послідовний переклад. Усний переклад як міжмовна та міжкультурна комунікація. Основні підходи до перекладу та тлумаченню. Перекладацький скоропис. Смисловий аналіз повідомлення. Сприйняття та розуміння усного повідомлення в усному перекладі. Типи</p>

			ЗК-10 ЗК-13	ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	<p>контекстів та контекстуальні відносини в усному дискурсі. Семантичні аспекти усного перекладу. Семантична структура усного повідомлення. Семантична надмірність усних повідомлень. Лексичні аспекти тлумачення. Основи синхронного перекладу. Основні поняття та принципи синхронного перекладу. Функціональна система синхронного перекладу. Компресія та розширення в синхронному перекладі. Граматичні проблеми типові для усного перекладу. Використання прийомів усного перекладу в умовах ускладненого мовленнєвого спілкування.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>предмет практики усного перекладу і термінологію, якою вона оперує; жанри усного мовлення та особливості їхнього функціонування; засоби мовного вираження, притаманні кожному з жанрів усного перекладу, та своєрідність їхньої взаємодії в межах кожного стилю; фонетичні, лексичні та стилістичні засоби в англійській та українській мовах та способи їхнього перекладу.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>здійснювати адекватний усний переклад різностильових та різножанрових текстів; виходити зі складних положень при перекладі; точно визначати необхідні і достатні способи перекладу та адекватно перекладати одиниці різного мовного рівня; перекладати і коментувати усний матеріал різних стилів з застосуванням основних видів професійного двостороннього перекладу.</p>
ДВВС 2.2.13.2.	Послідовний переклад	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9	ПК-1 ПК-2 ПК-5	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>поняття про послідовний переклад; особливості послідовного перекладу; різниця між професійним послідовним перекладом та іншими типами перекладів; основні вимоги до послідовного перекладу; підготовка до процесу послідовного перекладу; фактори впливу на процес перекладу;</p>

			ЗК-10 ЗК-13	ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	<p>етичні і моральні засади роботи послідовного перекладача; переклад усних текстів економічної, юридичної, політичної тематики; вимоги до перекладача під час роботи конференцій; система підготовки записів у перекладі; скоропис.</p> <p>Когнітивні компетенції включають:</p> <p>способи прагматичної адаптації тексту-оригіналу; перекладацькі трансформації, обумовлені заміною відправної точки тексту; теорію перекладацьких трансформацій; способи відтворення безеквівалентної лексики; здатність розрізняти лексичні та граматичні особливості перекладу; сприймати україномовний та чеськомовний текст на слух з урахуванням можливих труднощів сприйняття усного мовлення (швидкий темп мовлення; фонетичні особливості мовлення, лексичні та синтаксичні лакуни або прогалини в усних повідомленнях тощо).</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>вміння перекладати галузеву термінологію; розподіляти та об'єднувати висловлювання при перекладі; здійснювати перекладацький аналіз текстів; перекладати власні назви; відтворювати безеквівалентну лексику; володіти навичками послідовного перекладу.</p>
ДВВС 2.2.14.1.	Проблеми перекладу в світлі чесько-української інтерференції	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Вияви лінгвістичної міжмовної інтерференції, її типи: застосування «чужого» мовного матеріалу в контексті використовуваної мови (найбільше дане явище проявляється у використанні лексичних одиниць рідної чи першої іноземної мов, що є схожими, у другій іноземній відповідно), створення одиниць із мовного матеріалу однієї мовної системи за зразком одиниць тієї, з якою відбувається контакт, тобто наділення одиниць цієї системи функціями, властивими їх іншомовним корелятам, копіювання моделей однієї системи за допомогою засобів іншої.</p>

				ПК-12 ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	<p>Ступінь прояву міжмовної інтерференції: суб'єктивні та об'єктивні (пов'язані з особливостями мов, що перебувають у контакті: ступінь генетичної схожості мов, індивідуальні системно-структурні властивості, які визначають специфіку мови, що вивчається).</p> <p>Когнітивні компетенції включають:</p> <p>терміносистеми, необхідної для розуміння типологічних явищ та виконання типологічного аналізу чеської та української мов; основні теоретичні положень щодо мовних явищ, властивих сучасним чеській та українській мовам; невідповідності іноземної й рідної мов на фонетичному, граматичному, лексичному та стилістичному рівнях для подолання міжмовної інтерференції та бар'єрів міжкультурної комунікації, а також здійснення успішної перекладацької діяльності.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>аналізувати фонетичні, лексичні, граматичні та інші особливості обох мов, виявляти їх аналогії та розбіжності; знаючи специфіку вимови, слововживання, формування висловлювань першої іноземної мови, попереджати та виявляти помилки, пов'язані з її впливом; здійснити порівняльний аналіз контактуючих мов.</p>
ДВВС 2.2.14.2.	Аналіз перекладацьких помилок в чеських текстах	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-10 ЗК-13 ЗК-14	ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-8 ПК-11 ПК-12	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>поняття про можливі перекладацькі помилки; інтерференція на лексико-семантичному рівні; інтерференція на словотвірному рівні; переклад фразеології, складених назв і термінів; інтерференція на морфологічному рівні; інтерференція на синтаксичному рівні; проблеми перекладу аббревіатур; проблеми перекладу власних назв.</p> <p>Когнітивні компетенції включають:</p>

				ПК-14 ПК-16 ПК-19 ПК-22	здатність розрізняти перекладацькі помилки у чеських текстах; причини інтерференції; зони лексико-семантичної інтерференції; зони морфологічної інтерференції; зони синтаксичної інтерференції. До практичних вмінь та навичок входять: вміння виправляти перекладацькі помилки у чеських текстах; вміння аналізувати помилки, викликані інтерференцією; вміння критично аналізувати власний переклад з урахуванням зон впливу інтерференції на морфологічному і синтаксичному рівні, а також у сфері слововживання.
ДВВС 2.2.15.1.	Чеська дитяча література	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-20 ПК-21 ПК-22	Знання з предметної галузі включають: Literatura pro děti a mládež, její význam a osobitosti. Specifičnost literatury pro děti. Problematika tzv. dětského aspektu. Žánrova struktura LPDM. Vznik a formování literatury pro děti a mládež. Kanonická díla starší literatury pro děti; česká literatura pro děti v 19. století. Literatura pro děti a mládež meziválečného období. Literatura pro děti a mládež po roku 1945. Pohádky pro děti. Literární adaptace lidových pohádek. Autorská pohádka a pohádková próza. Próza pro děti. Základní prozaické žánry. Próza s dětským hrdinou. Dětský hrdina a jeho obraz v literatuře. Dobrodružná literatura pro děti. Historická próza pro děti a mládež. Humoristická próza pro děti. Literární adaptace folklorních pověstí pro děti a mládež. Jiráskovo převyprávění českých pověstí. Eduard Petiška a jeho pověsti pro děti. Místní pověsti O. Šuleře a O. Sirovátky. Literatura faktu a uměleckonaučná literatura pro děti – žánrové vymezení a vývoj žánru zejména v oblasti dětských encyklopedií a životopisné prózy; Časopisy pro děti a mládež - pohled do historie a nástin současného stavu. Когнітивні компетентності включають: знання і розуміння основних специфічних ознак дитячої літератури, складових чеського літературного процесу взагалі і конкретного періоду зокрема; визначальних явищ і фактів цього періоду, зокрема особливості творчих напрямів і течій, специфіку творчого методу письменника, літературні тексти всіх жанрів. До практичних вмінь та навичок входять:

					володіти навичками наукового аналізу явищ художньої літератури; з допомогою художнього слова розширити світогляд дітей, розвинути їхню фантазію, знання, здібності.
ДВВС 2.2.15.2.	Література для молоді та юнацтва	3	ЗК-2 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13	ПК-3 ПК-4 ПК-7 ПК-9 ПК-17 ПК-20 ПК-21 ПК-22	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Společenská próza ze života mládeže – charakteristika žánru, typologie hrdiny. Vývoj žánru do roku 1945. Společenská próza ze života mládeže od roku 1945 do současnosti. Dobrodružná próza – vymezení žánru, jeho vývoj a proměny. Česká dobrodružná literatura pro mládež - stěžejní představitelé. Próza s dívčí hrdinkou, dívčí román – charakteristika a proměny žánru od počátku k současnosti. Historická próza pro mládež v 19. a 20. století – charakteristické rysy žánru a jeho hlavní představitelé. Próza s přírodní tematikou – žánrové vymezení a hlavní vývojové tendence. Literatura faktu a uměleckonaučná literatura pro mládež – žánrové vymezení a vývoj žánru zejména v oblasti encyklopedií a životopisné prózy.</p> <p>Когнітивні компетентності включають:</p> <p>знання і розуміння основних специфічних ознак літератури для молоді, етапи розвитку літератури для молоді, проблематику творів для молоді, художніх особливостей та виховного значення для формування особистості.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять:</p> <p>вміння аналізувати твори для молоді, аргументувати власні судження; вміння компетентно орієнтуватися в інформаційному (зокрема літературному) просторі; вміння застосовувати здобуті знання у своїй професійній діяльності.</p>
ДВВС 2.2.16.1.	Практична стилістика чеської мови	4	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-4 ЗК-5	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-8	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Stylistika jako jazykovědní disciplína. Předmět stylistiky, základní pojmy, odborná literatura. Pojem a podstata slohu. Komunikace (dorozumívání). Jazykový projev. Autor (mluvčí a pisatel) a příjemce (adresát jazykového projevu). Objektivní a individuální činitele jazykového projevu. Zaměření, prostředí a cíl jazykového projevu. Sloh projevů mluvených a psaných. Stylové</p>

			ЗК-9 ЗК-13	ПК-12 ПК-14 ПК-21	<p>oblasti. Funkce jazykových projevů. Slohové rozvrstvení jazykových prostředků. Slohové postupy a útvary, jejich určující znaky a vlastnosti. Prostěsdělovací styl a jeho slohové útvary. Odborný styl a jeho slohové útvary. Administrativní styl a jeho slohové útvary. Publicistický styl a jeho slohové útvary. Umělecký styl a jeho slohové útvary.</p> <p>Когнітивні компетентності включають: základní pojmosloví oboru, stratifikace češtiny, její stylové rozpětí; kompozice textů z hlediska stylistiky, obecné stylizační dovednosti; jednotlivé stylové oblasti, soustava funkčních stylů.</p> <p>До практичних вмінь та навичок входять: definovat základní stylistické termíny; správně určovat styl; rozlišovat slova stylově příznaková a bezpříznaková; rozlišovat objektivní a subjektivní stylové faktory; rozlišovat a charakterizovat jednotlivé funkční styly; charakterizovat rysy mluvených a psaných projevů; správně psát strukurovaný životopis.</p>
ДВВС 2.2.16.2.	Культура чеської мови	4	ЗК-2 ЗК-3 ЗК-4 ЗК-5 ЗК-9 ЗК-13	ПК-2 ПК-3 ПК-4 ПК-6 ПК-8 ПК-12 ПК-14 ПК-21	<p>Знання з предметної галузі включають:</p> <p>Поняття про мовний стиль. Історичні етапи дослідження стилів і стилістики. Характеристика стилів мовлення. Теоретичні засади стилістики. Взаємозв'язок стилістики з іншими розділами мовознавства. Стилїстика як засіб вивчення чеської мови у функціональному аспекті. Специфіка засвоєння усної і писемної форм мови. Емоційність і експресивність як невід'ємні компоненти стилістики. Загальна характеристика лексичної стилістики. Стилїстичні можливості загальнонавчальної лексики. Стилїстично обмежена лексика. Стилїстичне вживання іншомовної лексики. Стилїстичне значення полісемії. Стилїстичне використання омонімів. Стилїстичне вживання паронімів. Стилїстична вадливість синонімів. Стилїстичні функції антонімів. Стилїстичне використання архаїзмів, історизмів. Стилїстичні функції неологізмів. Фразеологічна стилїстика і її одиниці. Стилїстичне використання фразеологізмів. Ідіоми як потужний стилїстичний засіб. Стилїстичні фразеологічні одиниці: прислів'їв, приказок, крилатих висловів. Стилїстичний потенціал фразеологізованих одиниць. Стилїстика</p>

категорії роду іменників. Стилістичні особливості категорії числа іменників. Стилістичні функції відмінкових форм іменника. Стилістична спроможність прикметників. Стилістичні властивості дієслова. Стилістичне використання числівників і займенників. Стилістичне вживання прислівників. Стилістика службових слів: прийменників, сполучників, часток, вигуків. Стилістика словосполучень. Стилістика розповідних, питальних і спонукальних речень. Стилістика членів речення. Стилістика односкладних речень: означено-особових, неозначено-особових, узагальнено-особових, безособових, інфінітивних, номінативних. Стилістика ускладнених простих речень. Стилістичне використання складних речень. Стилістичні функції абзацу і тексту. Поняття про мовленнєву культуру. Лінгвістичні й екстралінгвістичні чинники розвитку мовленнєвої культури. Взаємозв'язок мовлення і мислення. Об'єктивні обставини індивідуального мовлення. Суб'єктивні чинники у процесі висловлювання. Нормативність мовлення як найголовніша ознака мовленнєвої культури. Поняття мовної норми. Різновиди мовних норм. Явища діалектного мовлення. Варіантність мовної норми. Відхилення від мовної норми. Правильність мовлення. Точність мовлення. Логічність мовлення. Чистота мовлення. Образність мовлення. Простота, стислість, виразність, чіткість і яскравість мовлення. Доречність мовлення.

Когнітивні компетентності включають:

знання і розуміння теорії стилістики, лінгвістичних та пара лінгвістичних виражальних засобів стилістичного рівня; знання та розуміння макро- та мікрокомпозиції тексту; класифікації стилів сучасної чеської мови; знання жанрової диференціації; знання та розуміння актуальної термінології.

До практичних вмінь та навичок входять:

вміти робити стилістичний аналіз тексту будь-якого стилю та жанру; вміти функціонально точно застосовувати мовно-стилістичні засоби у різних

					комунікативних ситуаціях; вміти стилістично й композиційно грамотно будувати власні письмові й усні тексти чеською мовою; вміти робити аналіз та інтерпретацію чеського тексту; вміти виявляти мовленнєві стилістичні відхилення і знаходити шляхи їх виправлення.
2.3. Інші види навчання					
ДВВС 2.3.01.	Військова підготовка	30			

